

Giới thiệu Chồng Là Bạn Thân

Hơn mười năm, hai người luôn là bạn thân của nhau. Cô ấy không hề biết người bạn mà cho là "chị em" tốt của mình lại yêu thầm mình. Thế rồi sau một đêm, định mệnh đã khiến họ ràng buộc với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

"Hu... Hu... Bà cướp đời trai tân của tôi, bà phải đền cho tôi... Hu hu"

Tại một căn phòng xa hoa của một khách sạn nào đó, nhưng cảnh tượng trước mắt lại chẳng xa hoa tí nào. Một thanh niên nằm dài trên sàn nhà đang ôm chân một cô gái. Giương mặt điển trai tìm lem nước mắt, nếu nhìn kĩ còn thấy cả nước mũi. Cô gái nhìn thấy mà khó xử

"Tôi... Tôi... "

"Hu hu bà có đền cho tôi không? Đời trai tân 25 năm gìn giữ của tôi. Hu hu"

"Ông nhìn mà xem. Tôi cũng vừa mất đi thứ quý giá nhất của một đứa con gái đấy. Chúng ta huề nhau được không? "

Cô gái vừa nói vừa chỉ tay lên giường. Một vệt màu đỏ trên giường trong rất đẹp nhưng cũng thật chói mắt.

Thanh niên nghe thấy thế càng khóc to hơn

"Hu hu, bà nói huề là huề thế nào? Bà hiếp tôi, giờ nói huề. Bà làm vậy rồi sao tôi có chồng nữa..."

Trời ạ, người nên nói câu đó là cô mới đúng. Nhưng cũng đúng, yếu đuối như cậu ấy thì chẳng làm gì được cô. Chắc là cô hiếp cậu ta thật.

Hai người là bạn học từ tiểu học đến hiện tại. Những năm cấp 2 thì không sao. Đến cấp 3 thì cậu ta sống thật với giới tính. Suốt ngày cứ cò kè bên cạnh cô. Còn nói cái gì là chị em tốt mãi mãi. Số phận xui khiến. Hôm qua cô vừa chia tay người yêu. Đau khổ quá nên rủ người chị em tốt này đến vài ly cho đỡ buồn. Kết quả khi tỉnh dậy, lại thấy cả hai đang ở khách sạn và cùng nằm trên một giường. Điều đáng nói là cả hai không có lấy nửa mảnh vải che thân. Còn có vệt máu trên giường đã nói lên tất cả.

"Bà có đền cho tôi không? Có cưới tôi không? Nếu không... Nếu không, ngày mai các bài báo lớn sẽ đưa tin, thanh niên vì bị bạn thân cướp sự trong trắng đã nhảy từ tầng 32 xuống"

"Được rồi, được rồi. Tôi cưới"

Ai nói cô không tin chứ người chị em này nói cô sẽ tin. Bởi cậu ta yếu đuối lắm. Mỗi lần bị ai mắng hay ăn hiếp lại tới tìm cô mà khóc hu hu. Lần này cô mà không cưới, cậu ta nhảy lầu tự sát là có thật.

Người thanh niên nghe thế liền nở một nụ cười gian xảo. Nhưng rất nhanh liền thay thế bởi những hành động yếu đuối như lấy tay vệt nước mắt, xị xị cái mũi. Nhìn cô bằng ánh mắt đáng thương

"Bà nói thật không? Bà có lừa tôi không? "

"Tôi thề"

Cô suy nghĩ rồi. Thôi thì cứ cưới cậu ta về rồi bắt cậu ta làm cu li, dọn nhà, giặt đồ, nấu ăn cũng ổn. Còn hơn đi yêu mấy người đều càng dễ rồi mọc sùng chi chít trên đầu.

"Tôi hứa sẽ chịu trách nhiệm. Còn bây giờ thả chân tôi ra, tôi về nói ba mẹ chọn ngày lành tháng tốt mà tổ chức đám cưới, được không? "

Chàng trai nghe thế thì gật đầu lia lịa. Từ từ thả cái chân mà mình ôm khư khư này giờ ra.

"Bà hứa rồi đấy nhé"

"Ừ, tôi hứa"

Rồi cô gái mở cửa phòng đi ra. Chàng trai rất nhanh cũng đứng dậy. Đáng về yếu đuối lúc này cũng chẳng còn. Anh ta lấy điện thoại, gọi cho ai đó

"A lô mẹ, chuẩn bị trâu cau để con cưới vợ... Vâng, cô ấy đồng rồi, thật không uống công bao lâu nay con già bê đê."

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

"Thật không uống công bao lâu nay con già bê đê"

Đám cưới được diễn ra sau hai tháng kể từ "sự kiện" đó.

Đám cưới tuy đơn giản nhưng ấm áp. Nhận được vô số lời chúc phúc từ họ hàng hai bên. Đơn giản vì ngoài cô ra, chẳng ai biết chú rể là bóng.

Ngày mà cô về thông báo với ba mẹ là sẽ làm đám cưới với anh. Ông bà ngạc nhiên nhưng cũng rất mừng. Ông bà biết anh từ rất lâu rồi và nghĩ rằng con gái già cho anh sẽ chẳng chịu thiệt thòi. Còn cô thì cười khổ trong lòng "Ba mẹ ơi, con rể hai người là bê đê đó"

Trước đám cưới một tuần, anh cùng cô đi đăng ký kết hôn. Thủ tục xong xuôi, hai người cầm giấy chứng nhận trên tay lại nhớ đến lời của người làm giấy chứng nhận "Anh Trần Vũ và chị Lê Trâm chính thức trở thành vợ chồng, được pháp luật công nhận và bảo vệ" mà lòng lâng lâng. Anh vui mừng khi kế hoạch thành công. Còn cô thì bất ngờ vì mọi chuyện xảy ra quá nhanh. Làm cô cảm thấy không chân thực. Anh nhìn thấy cô thần thờ.

"Bà đừng nói với tôi là bà hối hận đó"

"Ồ... À không, tôi làm gì hối hận"

Lại là cái dáng vẻ yếu đuối, nước mắt rưng rưng của anh. Cô nhìn thấy mà thương chết đi được. Cũng không biết là mình lấy chồng hay lấy vợ nữa. Cô ôm anh

"Tôi không có hối hận, ông đừng có mà khóc nhè đấy."

Anh thấy cô ôm mình, trong lòng thoải mái muốn xiu mà vẫn phải làm giá

"Bà hôn tôi một cái tôi mới tin"

Cô đứng hình mất 2 giây, nhưng rồi nhón chân lên, "chụt" cái trên môi anh. Cô nghĩ dù sao đây cũng là chồng mình.

Anh thấy cô hôn mình thì chỉ muốn hôn lại một cái thật sâu rồi đè cô xuống. Nhưng không, phải kiềm chế, kiềm chế.

***

Anh không còn cha. Chỉ có mình mẹ nên anh thuyết phục cô cùng sống chung với mẹ. Cô biết mẹ anh vui vẻ hiền lành nên liền đồng ý. Về phần ba mẹ cô cũng chỉ có một đứa con gái duy nhất nhưng đối tượng là mẹ anh nên ông bà đồng ý để mà cô theo chồng làm dâu. Hai gia đình đã quen biết nhau từ trước, nay con họ lại nên đôi. Nên có thể nói là thân càng thêm thân.

Đêm tân hôn, hai người cùng ngồi trên chiếc giường lớn mà bối rối nhìn nhau. Vì ở chung với mẹ nên chẳng thể chia phòng ra mà ngủ. Chỉ có thể chung phòng.

"Hay là tôi trải chiếu ngủ dưới đất. Bà ngủ trên giường đi"

"Hôm nay ông men thế cơ à? " Cô ngạc nhiên, những gì cô vừa nghe là thật sao?

"Không muốn cũng phải men thôi. Bà là vợ tôi mà, sao tôi nỡ để bà ngủ dưới đất" Anh gãi đầu nhìn cô

"Ha ha. Được rồi. Ông có ngại không? Lên giường ngủ với tôi."

Anh nghe thế thì vui mừng mà muốn nhảy tung tung "Vây cũng được à? Nhưng mà ai ngủ cùng tôi, tôi sẽ ôm người đó đấy" Nói đến câu giọng anh nhỏ nhỏ như đang ngại.

Cô suy nghĩ, cũng phải thôi. Yếu đuối thế này mà.

"Được được, tôi cho ông ôm"

Anh nghe thế thì vội nằm xuống bên cạnh cô. Một giây sau liền ôm lấy cô cứng ngắt, còn gác chân lên người cô. Làm cô khóc không ra nước mắt.

Còn anh mỉm cười thầm nghĩ "Anh xin lỗi, nhưng em bị lừa rồi vợ ời"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Một buổi tối như mọi buổi tối. Anh cùng cô nằm trên giường, chuẩn bị đi ngủ. Cô quay sang nhìn anh nói nhỏ

"Từ hôm đó đến nay... Hơn hai tháng rồi... Bà đi chưa đến thăm..."

Anh vừa nghe cô nói liền hiểu. Anh sắp được làm cha rồi sao?

Là chị em tốt của cô hơn 10 năm nay. Có lần cô còn nhờ anh mua cả BVS. Anh đương nhiên vừa nghe đến hai từ "bà đi" liền hiểu.

"Lỡ tôi có thật... Ông không thích à?"

Cô nhìn thấy nét mặt đăm chiêu của anh. Có phải anh không thích không? Nếu anh không thích cũng là điều dễ hiểu. Một tiểu nữ thụ làm sao chấp nhận được việc mình sắp là cha?

"Không có. Tôi chỉ đang nghĩ, nếu có con rồi thì tôi làm mẹ hay bà làm mẹ?"

Một câu trả lời khiến cô suy nghĩ nửa thì lăn xuống giường. Con là cô mang nặng đẻ đau. Cái người chị em tốt kiêm chồng lại giành làm mẹ? Ông trời ơi!

"Tôi với ông, ai là vợ?"

"Bà"

"Vậy đứa nhỏ gọi người vợ là gì"

"Mẹ"

"..."

"À vậy bà là mẹ. Tôi là cha. Mà bà nhớ sinh con gái đấy, sau này tôi dạy con cách thêu thùa may vá. Mấy thằng con trai nghịch lắm. Không đáng yêu như con gái đâu"

"..."

Lại một lần nữa cô không biết nên nói gì. Chồng ời là chồng.

Lúc này có trời mới biết anh vui sướng đến nhường nào. Anh muốn ôm cô xoay mấy vòng mà hét thật to rằng "Anh sắp được làm cha rồi" nhưng phải giả bộ. Vẫn phải là một bạn bóng. Nếu cô biết sự thật là mình bị gạt. Vì giận quá mà có khi cô phá bỏ đứa nhỏ cũng nên.

"Khuya rồi, bà ngủ đi. Ngày mai tôi chở bà đến bệnh viện kiểm tra"

Này giờ chỉ có câu này là được nhất. Cô nghe như có dòng nước ấm chảy qua tim. Nếu anh là một người đàn ông thực thụ. Có lẽ anh sẽ là một người chồng, người cha tốt. Có lẽ cô cũng sẽ yêu anh...

"Hôm nay không ôm tôi ngủ à?"

Mỗi tối anh đều ôm cô đến nay có lẽ đã trở thành thói quen. Hôm nay anh không ôm nên cô cảm thấy lạ

"Không, tôi sợ ảnh hưởng tới con đó"

Cô cười rồi đi ngủ. Có lẽ anh rất thích trẻ con.

Sau khi nhìn cô ngủ say. Anh cũng nằm xuống, anh không ôm cô như mọi ngày. Anh đưa tay xoa xoa bụng cô. Anh thật sự rất mong, cô đã có thai rồi. Có như vậy cuộc sống sau này của anh và cô mới được đảm bảo. Đứa con sẽ là cầu nối cho tình yêu của ba và mẹ nó.

***

Buổi trưa, sau khi nhận lấy kết quả từ bệnh viện. Thật sự là cô đã có thai. Anh vui mừng, cô thực sự có thai rồi. Là con của hai người. Anh thật sự rất mong chờ. Nhưng mà anh vẫn làm ra vẻ, vẫn phải giả vờ

"Không ngờ tôi bị bê đê mà vẫn có con được"

Chồng ơi là chồng. Cô muốn đâm vào mặt anh nấy phát. Nếu là ai nói ra câu này cô sẽ cho rằng họ muốn phải bỏ trách nhiệm. Còn người nói ra câu này là anh, anh chỉ là nghĩ sao nói vậy thôi. Tuy nhiên, cô vẫn giận

"Ông bị bê đê chứ t*ng trùng có khuyết tật đâu mà không có con được"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Mẹ chồng hay tin cô có thai thì mừng lắm. Bà đợi ngày này lâu lắm rồi. Thăng con bà từ nhỏ đến lớn chẳng yêu ai bao giờ. Trong khi các bạn của nó chỉ mới học cấp ba đã có hai, ba đứa người yêu. Nhiều khi bà còn nghĩ có khi nào con bà bê đê thật không? Trời ạ, bà chỉ có một đứa con trai này thôi.

Không phải bà kì thị chuyện đồng giới yêu nhau. Mà là bà muốn có cháu bồng. Con bà bê đê thì lấy đâu ra cháu cho bà bồng? Nếu bà có hai, ba đứa con bà chẳng thèm quan tâm.

Nhưng đừng một cái, thăng con này của bà gọi điện về nói với bà chuẩn bị trâu cau. Còn có cả giả bê đê gì nữa. Lòng bà thật sự hoang mang. Đến hôm nay mọi chuyện coi như được sáng tỏ. Thì ra thăng con này của bà thích người gái nhà người ta. Lại không dám thổ lộ nên giả bê đê hơn 10 năm nay. Mà thăng con bà cũng ngốc nghếch quá đi. Lỡ con bé lấy người khác làm chồng thì sao? Mà nói đi cũng phải nói lại. Thăng con bà lừa người ta mình là bê đê rồi lừa luôn con người ta lên giường. Cũng chất lắm chứ.

"Ông rót cho tôi cốc nước với"

Cô và anh vừa từ bệnh viện về. Vừa về liền báo cho mẹ chồng biết nên vẫn chưa uống được cốc nước. Khát thật.

"Mau lấy cho con Trâm li nước" Bà cũng sốt ruột, không thể để con dâu với cháu nội bà khát nước được.

Cô biết mẹ chồng thương nên tùy tiện sai bảo anh như cu li. Còn anh thì đúng chất là một cu li. Cô nói gì thì nghe nấy. Đi rót rồi bưng ra ngay.

"Nước này bà uống đi"

"Hai đứa đã lấy nhau sao còn xưng ông tôi, bà tôi như thời còn đi học vậy? Mẹ thấy nên đổi cách xưng hô đi"

"Dạ từ giờ tụi con sẽ đổi cách xưng hô" Anh quay lại nháy nháy mắt với cô "Được không vợ?"

"Dạ chồng"

Cô thấy anh nháy nháy mắt với mình, cô liền hiểu. Cô hiểu chứ, anh không muốn mẹ biết được sự thật về giới tính của mình. Bà mà biết chắc sẽ suy sụp lắm.

Một tiếng dạ chồng của cô, anh nghe mà mát ruột mát gan. Đúng là mẹ của anh, lúc nào cũng tạo điều kiện cho con trai.

Sau khi hỏi tình hình của đứa bé, được bao nhiêu tuần, có khỏe không... Bà liền nói với cô

"Bây giờ con có thai rồi, con nên nghỉ việc ở nhà dưỡng thai. Khi nào sinh con xong thì đi làm lại"

"Công việc của con không có gì là cực khổ. Chỉ là ngồi văn phòng, bấm máy tính còn có máy lạnh mát mẻ. Không sao đâu mẹ ạ. Khi nào gần sinh con sẽ nghỉ. Con nghe mẹ con kể ngày xưa lúc bà ngoại có thai mẹ con còn phải ra đồng cấy lúa mà"

"Ây da, con đó. Sao lại so sánh thời xưa với thời nay. Con ngày ngày ngồi gần máy tính, không sợ bức xạ ảnh hưởng tới cái thai sao?"

Cũng đúng, điều này cô chưa nghĩ qua.

Bà thấy cô có vẻ lung lay liền tiếp lời

"Nhà này không giàu có gì. Nhưng đủ điều kiện để lo cho con dâu và cháu nội. Con nghe lời mẹ, ở nhà dưỡng thai, bao giờ sinh cháu thì cứ giao cho mẹ rồi đi làm"

Bà quay sang nói với anh "Mày nói vài câu đi. Sao mày vô tâm thế? Tính để vợ mày vác cái bụng bầu đi làm à?"

Anh nghe mẹ mắng thì giật mình "Đúng đó vợ, em đừng đi làm. Ở nhà, anh nuôi được hai mẹ con mà. Để bà nội chăm sóc cháu anh an tâm hơn"

"Dạ cũng được. Ngày mai con đến cơ quan xin nghỉ rồi thu xếp công việc"

Cô cảm thấy mình là người hạnh phúc nhất thế gian. Lấy anh rồi cũng rất tốt. Có mẹ chồng yêu thương như mẹ ruột. Có anh chu đáo. Còn có cả đứa con sắp đến với thế giới này của cô. À không, của hai người...

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Nửa tháng sau thì cô thu xếp xong công việc và bắt đầu nghỉ phép. Cô cảm thấy có lỗi với cơ quan lắm. Nhưng cũng không thể phụ lòng mẹ chồng, bà chỉ lo lắng cho cô thôi. Một kế toán nhỏ nhoi như cô có nghỉ phép cũng chẳng ảnh hưởng nhiều tới công việc. Còn anh thì đi là cả ngày, mẹ chồng ở nhà một mình cũng cô đơn. Nhân cô hội này ở nhà với bà ấy cũng đỡ một phần.

Anh là một kỹ sư cơ khí. Tên nghề thì đàn ông là thế mà sao giới tính không được đàn ông như vậy nhỉ? Lúc nào cô cũng có cái thắc mắc đó mà chẳng thể giải thích được. Và cuối cùng, cô tự giải đáp đó là có lẽ anh sợ người khác biết được giới tính của mình nên mới phải ngụy trang như thế.

***

Suốt những tháng ngày mang thai, cô tự nhiên biến thành một con heo. Mẹ chồng ngày đêm tâm bô. Cô thì lại rảnh rang đến mức ăn rồi ngủ, ngủ rồi lại về nhà mẹ đẻ chơi. Thế là từ 46 kg cô tăng vọt lên 62 kí. Mẹ cô nhìn thấy bộ dáng ị ạch của cô mà cứ tủm tỉm cười. Cô thì sinh xong nhất định sẽ giảm cân.

Còn hai tuần nữa là tới ngày dự sinh. Cái bụng của cô to tướng lắm rồi.

Hôm nay anh đi làm về sớm hơn mọi ngày. Vừa về mẹ anh đã gọi anh vào phòng để nói chuyện gì đó. Cô cũng rảnh rồi nên rót hai cốc nước rồi bung vào trong phòng để mẹ và anh vừa uống nước vừa nói chuyện.

Tới trước cửa phòng, hai tay cô bụng nước nên không thể gõ cửa được. Định bụng gọi to để chồng ra mở cửa thì cô lại nghe bên trong có tiếng nói vọng ra.

"Mày tính lừa con bé đến bao giờ?"

Lừa? Anh có chuyện gì lừa dối cô sao?

"Con tính đợi cô ấy sinh xong hẳn nói. Con sợ cô ấy kích động ảnh hưởng tới đứa con trong bụng"

Chuyện gì lại nghiêm trọng như vậy?

"Tùy mày đấy. Mà mẹ thấy cái chuyện mày giả bê dê sao có thể giấu lâu tới như vậy?"

"Thì con..."

Chưa kịp nói hết câu, bà và anh đã nghe bên ngoài có tiếng thủy tinh vỡ. Anh vội chạy ra xem... Anh thấy cô đứng ở cửa. Dưới chân mà những mảnh vỡ của thủy tinh.

"Trâm... Em..."

"Đừng, đừng gọi tên tôi."

Sau đó cô bỏ chạy. Anh lừa cô hơn mười năm nay. Sao có thể? Anh rốt cuộc là có mục đích gì?

Nhưng mà... "Rầm" một tiếng, anh chưa kịp đuổi theo đã thấy cô nằm ở đó. Đáng chết. Sàn nhà vừa mới lau vẫn còn nước.

Anh đỡ cô. Cô đau đớn van nài

"Làm ơn, cứu con tôi. Cứu con tôi... Tôi đau lắm..."

Từ lúc nào chiếc váy cô mặc đã dính một mảng máu tươi.

Mẹ anh thấy vậy thì chết trân. Con dâu bà, cháu nội bà...

"Mau, lấy xe đưa con bé đến bệnh viện"

Không rõ là anh đã lái xe với tốc độ bao nhiêu km giờ. Không rõ là anh đã vượt qua bao nhiêu đèn đỏ...

10 phút sau đã tới bệnh viện. Anh dùng tốc độ nhanh nhất để bế cô vào phòng cấp cứu.

Mấy phút trôi qua. Một vị bác sĩ từ phòng cấp cứu đi ra, nặng nề hỏi một câu

"Giữ mẹ hay đứa bé?"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

"Giữ mẹ hay đứa bé?"

Thình thịch... Thình thịch... Tim anh đập nhanh lắm, nó như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

"Nè, làm sao vậy? Dậy đi, Vũ, dậy đi"

Anh tỉnh lại, thì ra là một giấc mơ. Trước mắt anh không phải là hành lang ở trước phòng cấp cứu. Đây là phòng của hai người. Cô không bị té đến mức nhập viện. Cô đang ở trước mặt anh, thấy anh gặp ác mộng còn gọi anh dậy.

Thật may mắn khi đó chỉ là một giấc mơ. Nhưng sao nó lại chân thật như thế? Thậm chí anh có thể ngửi được thoang thoang mùi máu tanh.

Nhìn lại thấy cái bụng đã nhô lên của cô. Anh ôm chầm lấy cô

"Anh xin lỗi. Anh sai rồi, anh sai rồi"

Cô không hiểu chuyện gì xảy ra nhưng vẫn ôm lấy anh, tay còn vuốt vuốt sống lưng của anh. Cô từng nghe nói. Khi người ta gặp ác mộng, sẽ cảm thấy rất hoang mang. Nên vuốt sống lưng để trấn an họ.

"Không sao, ác mộng thôi mà. Ác mộng sẽ trái với cuộc sống. Không sao..."

Biết làm sao. Chồng cô bình thường đã yếu đuối. Nay còn gặp ác mộng thế này. Cô có bầu không được đổ thì thôi. Lại còn phải đi đổ ngược lại chồng mình.

Còn anh, đến giờ vẫn chưa hoàn hồn lại sau cơn ác mộng đó. Nếu nó là sự thật thì sao đây? Ngoài mẹ anh ra thì cô và con là hai người quan trọng nhất trong cuộc đời anh. Ba người họ có chuyện gì, anh bằng lòng dùng lấy mạng sống của mình ra đánh đổi.

"Tôi xin lỗi, làm bà thức giấc rồi"

"Không sao, chỉ mới 2 giờ thôi. Ngủ đi. Ngoan, nghe lời tôi ngủ tiếp đi"

Hai người đã thỏa thuận với nhau cả rồi. Bình thường nếu ở trước mặt người lớn hai bên. Cô với anh sẽ xưng hô là vợ chồng. Còn nếu chỉ có hai người, vẫn xưng ông tôi, bà tôi. Cái cách xưng hô đó đã gọi gần 20 năm nay. Không thể nói bỏ là bỏ được.

Cô ôm anh. Lần này là cô chủ động. Sau đó cô chìm vào giấc ngủ. Còn anh? Mãi chẳng thể ngủ được. Nếu cô biết được sự thật cũng có phản ứng mạnh mẽ như thế sao? Anh đưa tay xoa bụng cô. Con gái, bà phải làm sao đây?

Cái thai trong bụng cô là con gái. Đến nay cũng hơn 6 tháng rồi. Lúc biết được giới tính của đứa bé. Cả nhà ai cũng mừng rỡ. Anh thì đơn giản, miễn là con của anh và cô, trai gái anh đều thích. Mẹ anh thì không có con gái, nên bà thích có một đứa cháu gái để bà bím tóc cho cháu, mua cho cháu những bộ váy đáng yêu. Duy chỉ có cô là không được vui lắm. Anh hỏi thì cô trả lời rằng mình thích con trai, con gái sinh ra khổ đủ đường..

Anh thương cái suy nghĩ ngây thơ của cô mà ghẹo cô một câu

"Bà không sợ con trai sinh ra sẽ bê đê giống tôi hả?"

Tường cô sẽ nói gì, ai ngờ, cô cốc một cái rỗ đau trên đầu anh.

"Ông chưa học môn sinh học à? Bê dê không lây qua đường cha con"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

"Bê dê không lây qua đường cha con"

Không hiểu sao hôm nay anh đi làm mà lòng cứ không yên. Tim đập rất nhanh. Trong lòng dâng lên một nỗi bất an khó tả. Đồng hồ vừa chỉ đến số năm anh đã vội vã tan làm

Vừa về đến nhà, anh thấy mẹ đang ngồi ở phòng khách xem ti vi một mình. Sao mẹ lại xem ti vi một mình? Không phải giờ này cô thường ngồi xem cùng sao? Quái lạ, nếu cô có về nhà ba mẹ vợ thì giờ này cũng nên có mặt tại nhà chứ, sắp tới giờ cơm tối rồi.

"Mẹ, vợ con đâu"

"Cái thằng, vừa về đến nhà đã vợ vợ. Mẹ mày ngồi đây này."

Người ta nói sinh con gái như bát nước đổ đi. Nhưng bà lại thấy con trai bà giống bát nước đổ đi hơn. Đi làm cả ngày, vừa về đến nơi liền vợ. Chẳng chút quan tâm mẹ già đang ngồi đây.

Anh cười he he lấy lòng bà "Tại con thấy mẹ ngồi đây, còn vợ con thì không thấy nên mới hỏi"

Người già như con nít mà, đôi khi hay ganh tị những chuyện nhỏ nhặt như thế.

"Vợ anh về nhà mẹ nó chơi vài hôm"

Anh thờ phào nhẹ nhõm.

"Thế nó chưa nói với mày à? Sao nó bảo nói với mày rồi mới xin phép mẹ"

Lạ thật, hôm nay anh không nhận được cuộc gọi nào của cô. Mở điện thoại lên, không một tin nhắn, không một cuộc gọi nhớ? Cô đã nói với anh lúc nào.

"Dạ con biết rồi. Con về phòng trước"

Về đến phòng. Anh có một cảm giác cô đơn đến lạ. Từ khi nào mà căn phòng này đã tràn ngập hình bóng của cô? Lúc cô cười, lúc cô nhăn mặt vì con đập, còn có lúc cô hung dữ đánh anh...

Định bụng tắm xong sẽ gọi cho cô. Nhưng mà, khi anh mở tủ quần áo ra. Trống trơn, không còn một bộ quần áo nào của cô cả. Không phải cô về nhà mẹ chơi vài ngày sao? Sao lại mang hết quần áo đi cứ như hai người sắp li hôn vậy?

Anh bất an. Vội lấy cái điện thoại mà gọi cho cô.

Một cuộc điện thoại, cô không bắt máy

Cuộc thứ hai cũng chẳng có ai trả lời

Đến cuộc gọi thứ ba, đầu dây bên kia truyền đến một giọng nói hững hờ

"A lô"

"Vợ? À không Trâm, bà đang ở đâu vậy?"

"Còn ở đâu nữa? Ở nhà mẹ tôi"

"Mấy ngày bà về để tôi sang rước"

"Không về nữa. Tôi không thể sống chung với một người gian dối nhưng ông được"

"O sao bà nói thế. Bà muốn bỏ tôi với con sao. Hu... Hu"

Anh không biết cô đang nói anh gian dối chuyện gì. Nhưng mà hiện giờ với thái độ đang tức giận này của cô, nước mắt của anh là hữu hiệu nhất. Cô mà nghe anh khóc kiểu gì cũng xiêu lòng. Chỉ có điều, lần này hình như anh tính sai rồi...

"Nín ngay, tui đấm vỡ mặt bây giờ."

Xem ra cô đang rất tức giận. Anh khóc mà cô không thương xót.

"Bà giận chuyện gì nói cho tôi giải thích chứ. Hức hức"

"Chuyện ông làm còn cần tôi nói?"

"Từ từ còn biết tội của mình rồi mới bị từ hình. Còn tôi, bị chết mà không biết lí do"

"Được lắm, hôm nay còn lí sự với tôi? Vậy ông trả lời tôi biết"

Ngừng một lát, hít một hơi. Cô quát to vào điện thoại

"Ông thích con nào để bị nó từ chối tình cảm mà suy sụp quá biến thành bê đê?"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

"Ông thích con nào để bị nó từ chối tình cảm mà suy sụp quá biến thành bê đê?"

Ặc... Ặc... Sặc nước. À quên anh không uống nước.

Kiến thức ở đâu ra vậy? Bị từ chối tình cảm xong suy sụp quá biến thành bê đê? Anh nhớ ngày xưa cô học giỏi lắm mà.

"O không có, bà nghe ai nói vậy? Đến bà còn không tin tôi..."

Anh còn định nói tiếp thì cô đã cắt lời

"Không cần nghe ai nói, tôi thấy quyền nhật kí của ông."

Thôi chết, quyền nhật kí của anh cô đã xem được. Bao nhiêu bí mật lộ hết cả rồi. Nhưng cô đã xem đến đoạn nào mà lại khẳng định anh bị "biến" thành bê đê vì người khác mà không phải vì cô. Cũng phải, trong quyền nhật kí đó anh không nhắc đến tên cô, chỉ đơn giản là anh nhắc đến một cô gái.

"À, chợt dạ nên im lặng?"

Thấy anh im lặng cô liền nghĩ là anh chợt dạ. Ra là anh vì người khác nên mới biến thành thế này. Chồng cô lại vì một con nhỏ nào đó mà biến thành bê đê. Hại đứa con chưa ra đời của cô có hai người mẹ mà không có người cha nào.

"Thôi tắt máy đi. Tức chết được."

Anh còn chưa kịp trả lời cô đã tắt máy.

Lúc này anh mới hoàn hồn lại. Đáng chết, cô ấy giận thật rồi. Anh còn chưa kịp giải thích. Anh gọi lại.

Cô thấy điện thoại hiển thị một dãy số cùng với cái tên Vũ làm cô chóng mặt không chịu nổi. Lúc này không cho cô một lời giải thích nào. Bây giờ gọi lại là muốn nói gì? Cô không bắt máy đấy. Xem anh ta có tức không.

Cái điện thoại cứ reo mãi. Cô bực mình tính đập điện thoại. Nhưng mà khi chiếc điện thoại bị cô giơ cao lên. Cô suy nghĩ lại. Con người có lỗi chứ điện thoại thì làm nên tội tình gì? Đứng là giận quá thì mất khôn. Thế là cô quyết định tắt nguồn điện, sau đó cho nó vào ngăn tủ tối om.

Cô tính đi ngủ. Nhưng mà một bụng bực tức thế này là sao cô có thể ngủ? Lại nghĩ đến chuyện quyền nhật kí.

Chuyện là lúc chiều cô quá rảnh. Tính dọn dẹp lại phòng ngủ của hai người. Phòng ngày nào cũng được dọn dẹp ngăn nắp. Tuy nhiên, cô muốn chính tay mình sửa sang lại dra giường, áo gối, xịt một ít nước xịt phòng cho căn phòng thoáng thoáng hương thơm... Phụ nữ mang thai nên vận động nhiều cho dễ đẻ.

Đến khi cô dọn tới ngăn tủ đầu giường. Ở trong căn phòng này mấy tháng nhưng cô chưa bao giờ mở ngăn tủ này ra. Hôm nay mở ra xem nó có bụi bẩn gì thì lau chùi luôn một thể.

Mở ra thì cô thấy có một quyển sổ tầm cuốn vở. Có lẽ đây là nhật kí của anh thời còn đi học. Cô còn nhớ, thời cô học cấp hai điện thoại cảm ứng còn chưa có nên rất thịnh cái kiểu viết nhật kí này.

Cô muốn mở ra xem, nhưng mà không được hay cho lắm. Thế là cô đóng cửa tủ lại.

Cô chỉ muốn xem một chút thôi, sẽ không ảnh hưởng gì đến ai đâu. Thế là cô lại mở cửa tủ ra.

Đó là nơi cất giấu những bí mật thâm kín. Anh viết nhật kí chứng tỏ anh không muốn tâm sự điều đó với ai cả. Nếu người khác biết được sẽ như thế nào? Vậy nên cô đóng cửa tủ lại, không xem nữa.

Nhưng đây là chồng cô, mọi bí mật của anh người vợ như cô đây có quyền được biết. Cô lại mở cửa tủ ra.

Nội tâm đấu tranh dữ dội giữa việc xem và không xem. Kết quả, cô quyết định mở ra xem, nhưng chỉ xem vài dòng thôi. Cô thế, chỉ xem vài dòng thôi.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Tò mò là bản tính sẵn có của con người. Có một số người biết kìm chế nó. Cũng có một số người có tính tò mò quá lớn mà mất cả mạng sống.

Một mặt cô muốn tôn trọng anh, một mặt lại thôi thúc cô làm điều trái ngược. Chỉ là mở quyển nhật kí ra, xem vài dòng là sẽ tốt hơn thôi. Không cần phải ngồi đây đoán non đoán già cho cực khổ. Cùng lắm là trong quyển nhật kí anh có viết mấy câu như "Là con gái thật tuyệt" hay "Làm thế nào để mọi người không biết mình là bê đê?"

Nhưng không, trong nhật kí của anh không có những dòng như thế. Cô đọc vài trang đầu, cũng không có gì đặc biệt. Trong đó có ghi vài chuyện nhỏ nhặt như: bây giờ mình đã là học sinh lớp tám. Cuối kì này mình phải cố gắng đạt học sinh giỏi để mẹ vui lòng...

Cô vừa đọc vừa cười, chồng cô rất yêu thương mẹ.

Cô đọc thêm vài trang nữa, cô muốn xem đoạn tâm trạng anh sẽ thế nào nếu biết mình bê đê. Nhưng mà những trang sau đó làm cô đau lòng, xót xa, thậm chí có một chút ghen tuông

Ngày, tháng, năm. Còn vài ngày nữa sẽ kết thúc năm học lớp 9, kết thúc cấp hai. Mình có nên thổ lộ tình cảm của mình cho cô ấy biết?

Ngày, tháng, năm. Mình còn chưa kịp thổ lộ đã bị cô ấy từ chối. Cô ấy nói, không thích yêu đương với mấy bạn nam gần nhà.

Cái câu "không thích yêu đương với mấy bạn nam gần nhà" cô thấy quen quen, nhưng ai đã nói thì cô không nhớ. Chuyện ai đã nói câu đó cũng chẳng quan trọng. Quan trọng là anh lừa dối cô hơn mười năm nay. Vậy mà cô lại bảo vệ anh. Mỗi lần có người đồn anh là bê đê cô luôn là người dập tắt tin đồn đó.

Còn nhớ một lần, năm hai người học mười một có một bạn nữ lớp bên đồn đại khắp trường anh là bê đê. Nói anh cao ráo, đẹp trai nhưng lại là một con bóng chính hiệu. Cô ta nói hôm qua thấy anh đi mua băng vệ sinh. Chắc là khát khao cảm giác là con gái thật tuyệt nên mua về để thử cảm giác. Thế là mọi người trong lớp cô ta cười ầm lên.

Chuyện này đến tai cô làm cô tức đến không chịu nổi. Còn anh chỉ cười mà nói rằng

"Kệ bạn ấy đi, tôi bê đê thật mà"

Cô nghe thấy vậy càng xót xa

"Tôi xin lỗi, tại tôi..."

Tại cô nhờ anh đi mua nên mới bị cô ta thấy. Cô đến ngày nhưng không nhớ để chuẩn bị. Cô đã hỏi mượn các bạn nữ trong lớp nhưng không một ai có cả. đành phải nhờ anh đi mua. Cô ta nhìn thấy lại đi đồn ầm i cả trường.

Cô ta là một gương mặt điển hình trong việc ghen ăn tức ở, ăn không được thì phá cho hôi. Cô ta tỏ tình mà anh không đồng ý nên tức giận kiếm cách hại người. Cộng thêm việc nhìn thấy anh mua đồ. Liên tục dệt nên một câu chuyện hoàn mĩ. Người ta chỉ muốn tin vào những gì mình muốn tin mà không quan tâm đến sự thật là gì. Nên tin đồn cứ thế lan ra khắp trường. Chỉ hai ngày, toàn bộ học sinh trong trường đều biết.

Chín, mười năm về trước. Quan niệm sống không thoát như bây giờ. Mọi người rất kì thị những người giới tính thứ ba. Tuy các bạn trong lớp không nói ra nhưng cô biết, mọi người đang dần xa lánh anh. Các bạn nam không rủ anh chơi bóng rổ sau mỗi buổi học. Các bạn nữ không còn đến hỏi bài anh giống như trước kia. Chỉ còn có cô vẫn đối xử với anh như bình thường. Vì chuyện này cô đã sớm biết. Và cô cảm thấy giới tính thứ ba chứ không phải bệnh truyền nhiễm nên không cần phải xa lánh, kì thị như thế.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Hôm sau, cô rủ anh xuống sân trường vào giờ ra chơi. Cô còn nhớ rất rõ. Cứ đến giờ ra chơi mọi người đều ra sân trường giải lao. Nam thì đá bóng, đá cầu. Nữ thì nhảy dây, ngồi tán gẫu... Chỉ có một số rất ít các bạn con của Đảng ở trong lớp học bài.

Cô dắt anh ra giữa sân trường thì nắm cổ áo anh kéo xuống. Anh chưa kịp hiểu chuyện gì thì môi của người con gái đã áp vào môi anh.

Thình thịch... Thình thịch... Cô hôn anh, hôn giữa sân trường trước sự chứng kiến của rất nhiều bạn học. Có các em khối mười và cả anh chị mười hai.

Đến khi cô buông ra, anh vẫn còn đứng hình. Vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra. Cô đồng đặc tuyên bố

"Vũ là bạn trai tôi nên không có chuyện Vũ là bê đê. Máy bạn hiểu chưa? Vậy nên đừng xì xào bàn tán sau lưng người khác nữa. Bạn trai tôi không để ý nhưng tôi thì khó chịu lắm"

Nói ra những điều cần nói, cô kéo anh vào trong lớp. Để lại phía sau vô số những cặp mắt đang nhìn họ chằm chằm. Có người nhìn vì quá ngưỡng mộ. Cũng có những cặp mắt ghen ghét đố kỵ. Ví dụ như bạn nữ lớp bên.

Lên cầu thang của tầng hai. Lúc này, anh quan sát kĩ. Không thấy có người. Anh kéo cô lại

"Sao bà làm vậy?"

Cô biết làm vậy mà anh đang nói đến là chuyện gì.

"Tôi cũng hết cách. Ông không thấy tin đồn ngày càng ác ý hơn sao?"

Mấy ngày nay, mọi người cứ tùm năm tùm bảy lại là bàn đến chuyện của anh. Cô thấy mà giận giùm. Bê đê thì sao? Cô lấy của cải nhà các người không mà lạ xa lánh, kì thị, miệt thị người ta như thế.

Hôm qua cô đi học sớm lại tình cờ nghe được

"Tao mà tuột quần thẳng Vũ, à không con Vũ thì không biết nó có biểu cảm gì ha?"

"Chắc là nó sẽ khóc hu hu rồi chạy về mách mẹ"

Một trong số đó lên tiếng. Lại có một người nữa còn độc miệng hơn

"Tao nghĩ nó sẽ bắt mày chịu trách nhiệm. Vì dù sao em cũng là con gái. Thấy của em rồi anh phải cưới em.. "

Ha ha ha, thế là tiếng cười vang to. Lại một tiếng nói nữa vang lên

"Nhưng mà nghĩ đến cảnh chịu trách nhiệm với nó, đồ ăn sáng từ dạ dày của tao muốn trào ngược lên lại quá"

Nghe đến đây cô không thể chấp nhận được nữa. Quá đáng lắm rồi. Cô đập mạnh cặp sách xuống bàn "rầm" một cái. Mọi người đều nhìn về phía cô. Tự dưng tất cả im lặng. Đám người lúc nãy cũng giải tán. Cô là lớp trưởng mà đắc tội với lớp trưởng thì không được hay cho lắm. Nên mọi người giải tán vẫn hơn.

"Không phải mấy người kia quá đáng, tôi sẽ không dùng cách này"

Anh nhìn cô xót xa "Bà không cần vì những chuyện như thế mà hi sinh nộ hôn đầu... "

Ra là anh lo chuyện này. Nhưng cũng đúng, nộ hôn đầu rất quan trọng, nó là để dành cho người mà mình yêu thương. Nhưng hôm nay, cô dành nó cho anh để giúp anh. Cô cũng không không hối hận.

"Không sao, nộ hôn đầu với tôi không quan trọng. Giúp ông là được rồi"

"Không, ý tôi là nụ hôn đầu của tôi"

Cho cô rút lại cái suy nghĩ không hối hận lúc này. Bây giờ cô rất hối hận. Cô muốn giết người. Nếu giết người mà không đi tù cô sẽ giết con người vô on đang đứng trước mặt cô.

Thấy cô vì tức giận mà mặt đỏ ửng. Anh mỉm cười

"Tôi đùa đấy. Dù sao cũng cảm ơn bà rất nhiều"

Trong trường đã không còn mấy lời đồn đó nữa nữa. Nhưng mà anh và cô bị phạt quét lớp một tháng vì tội dám công khai yêu đương trong trường. Lại còn hôn nhau giữa sân trường khiến khích giáo viên.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

"Ui da"

Cái bụng quặng đau kéo cô về với hiện tại. Nhất định là thế, từ lúc học cấp ba hán ta đã lừa cô.

"Con à, thù này mẹ nhất định phải trả. Đợi sinh con xong mẹ sẽ treo ngược ba con lên trần nhà. Đánh đập ba ngày ba đêm không cho ăn uống gì cả"

Lúc này anh ở bên kia cảm thấy lạnh sống lưng.

"A"

Cái bụng cô còn đau hơn lúc này. Nhưng không phải cô sắp sinh, là em bé đạp. Cô nhớ lại lời bác sĩ "thai nhi có thể nghe được và cảm nhận được các âm thanh từ bên ngoài". Nhất định là con bé nghe được cô đòi đánh ba nó nên đã đảo cô đấy mà. Còn chưa sinh ra nó đã theo phe ba như này thì có hơi bất công với cô.

"Con còn đạp mạnh như vậy nữa mẹ đánh luôn con"

Ặc. Quạ đen bay đầy trời. Thế này có được gọi là giận cá chém thớt không?

***

Sau mấy cuộc gọi cô không bắt máy thì lúc này truyền đến giọng nói ầm ập của một cô gái

"Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không.. "

Cô tắt nguồn điện thoại luôn rồi.

Anh chạy xuống nhà, mẹ anh vẫn ngồi đó xem ti vi. Anh cầu cứu bà. Kể bà nghe mọi chuyện. Bà đại khái có thể hiểu là con dâu bà tức giận vì thằng con trai bà thích người khác rồi bị từ chối tình cảm mà trở thành nửa nam nửa nữ như hôm nay. Nghe thì có vẻ như con bé tức giận vì thằng này lừa dối nó. Còn bà lại cảm thấy trong không khí phảng phất mùi ghen tuông. Vậy chứng tỏ là con dâu cũng yêu con trai bà. Nếu không đã chẳng ghen tuông rồi bỏ nhà đi như thế. Mà hai đứa lại ngốc nghếch y chan nhau. Một đứa yêu rồi mà không biết. Còn một đứa mãi yêu đứa kia mà không biết rằng đối phương cũng đã có tình cảm với mình.

"Bây giờ có muốn đón vợ về không?"

"Dạ có chứ. Bây giờ để cô ấy vác bụng bầu đi lung tung con thật sự không an tâm"

Nói thì là vậy nhưng thực ra anh nhớ cô đến phát điên. Bên nhà ba mẹ vợ là nơi cô ấy sống từ nhỏ đến lớn, có chỗ nào không an toàn. Chỉ là anh nhớ vô nên rất muốn đón cô về.

"Con sang nhà giải thích với ba mẹ vợ của con. Ông bà cùng lắm là tức giận quá đánh con vài chổi, còn hơn là mất vợ"

Anh nghe cũng thấy đúng. Có được sự chấp nhận của ba mẹ vợ, sau đó nhờ họ thuyết phục cô. Như vậy chuyện sẽ dễ dàng hơn. Còn việc bị đánh vài chổi kia có đáng là gì.

Nghĩ là làm, anh vội thay bộ đồ sạch sẽ rồi đến nhà mẹ vợ.

Đến nơi, bà mở cửa cho anh vào nhà. Anh thấy trên bàn ăn dưới phòng bếp có một rổ rau. Có lẽ bà đang chuẩn bị cơm tối. Anh có hỏi ba vợ đâu thì bà trả lời ông ấy đi đánh cờ với mấy người bạn già trong xóm.

"Mẹ đang nhặt rau à? Con giúp mẹ một tay."

Nói rồi anh ngồi vào bàn nhặt rau với bà. Bà chỉ cười mà không nói gì.

"Vợ con đâu mẹ?"

"Nó còn ngủ trên phòng"

"Cô ấy đang giận con"

"Mẹ biết. Trưa nay thấy con bé xách theo cái vali to đùng là mẹ hiểu rồi"

Ngừng một chút, bà nói tiếp

"Mà con bé cũng thật là. Cãi nhau một tí với chồng liền về nhà mẹ đẻ. Sắp làm mẹ tới nơi vẫn không bỏ được cái tính ngang ngạnh, ương bướng."

Mặc dù là con gái bà nhưng bà cũng không bênh vực một cách mù quáng được.

Anh nghe bà nói thế thì giọng buồn buồn

"Cũng không trách được vợ con. Là con lừa dối cô ấy nên cô ấy rất tức giận"

Bà nghe thì giật mình. Sau đó anh kể lại mọi chuyện với bà. Anh đã chuẩn bị tâm lý sẵn sàng rằng bà sẽ đánh anh, thậm chí có khả năng bà sẽ hất rổ rau vào mặt anh. Nhưng không, bà chỉ nhẹ nhàng nói một câu

"Mẹ hiểu rồi. Con về nhà đi. Có thời gian mẹ sẽ khuyên con bé"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Nửa đêm, đang mơ màng màng. Cô đưa tay lay lay cái gối mình đang ôm.

"Tôi đói, đi mua phở cho tôi. Dậy... Dậy"

Lực ở tay đang lay lay cái gối ngày càng mạnh mà "đôi phương" vẫn không lung lay, nhúc nhích. Cô tức giận quát to

"Có dậy đi mua phở..."

Lời nói bỗng khựng lại. Lúc này cô mới choàng tỉnh. Cô bật đèn lên nhìn đồng hồ. Đã hơn 12 giờ đêm. Cô đang ở nhà ba mẹ. Đang ngủ trong phòng của mình thì là gì có ai mua phở cho cô.

Nghĩ lại thấy đúng. Thói quen là một điều đáng sợ. Lúc trước, chỉ cần cô muốn ăn phở thì giờ nào cũng có phở cho cô ăn. Mà nghĩ cũng lạ. Có khi một, hai giờ sáng tên bóng kia vẫn tìm thấy phở cho cô. Nhưng mà cô không thể vì mấy tô phở lúc trước mà dễ dàng tha thứ cho hắn được. Thứ gian dối.

Cô leo xuống giường. Vào nhà bếp lục lọi xem có gì có thể ăn được không. Mở tủ lạnh thì thấy vẫn còn mấy cái bánh bông lan. Thôi thì không có phở. Cô ăn bánh bông lan.

Cô đang ăn thì thấy mẹ cô từ phòng ngủ đi ra. Bà thấy cô ăn thì liền tắc lưỡi

"Nửa đêm nửa hôm còn ăn thế này. Bảo sao mày không mập như con lợn"

"Con đói mà mẹ"

"Nhà này bỏ mày đói hay sao giờ này mày than đói"

"..."

Cô cũng đâu muốn như vậy. Cô rất ghét ăn khuya. Không ngờ từ khi có thai thì mọi thói quen và sở thích đều thay đổi. Ăn lúc chiều, lúc tối lại đói...

"Hôm nay sao mẹ khó chịu với con vậy?"

"Tao là vậy đấy. Mày ở được thì ở, không ở được thì xách vali về nhà chồng mày đi"

"..."

Có ai thấu nỗi đau này không? Ở nhà chồng thì bị chồng lừa dối. Về nhà mẹ đẻ thì bà hắt hủi không thương tiếc. Mẹ cũng quá đáng lắm. Bà gả con gái đi chứ có phải bán con gái đâu mà một tiếng liền đuổi về nhà chồng, hai tiếng liền đuổi về nhà mẹ chồng. Nghĩ lại thấy tủi thân. Chắc cô được bà nhặt từ đồng rác hay cái chuồng nào đó. Lúc này cô lại càng giận thẳng chồng kia của cô hơn. Hãy đợi đấy. Đợi ngày cô trả thù.

"Thôi con đi ngủ đây ạ. Mẹ ngủ ngon"

Vẫn nên chui về phòng ngủ thì hơn. Mẹ cô hết thương cô rồi.

Khi nhìn cô đi rồi. Bà lắc đầu nghĩ thầm: con bé này được nuông chiều từ nhỏ nên sinh hư. Nhà chồng yêu thương là vậy mà không biết trân trọng.

Chuyện là lúc tối bà có kể chuyện của con gái và con rể cho chồng nghe. Ông nghe vậy thì cười ha ha. Bà thấy cũng lạ lắm. Con gái bị lừa dối mà ông không tức giận chút nào sao?

"Ông cười cái gì?"

"Bà không thấy tụi nhỏ bây giờ thật buồn cười sao?"

"..."

"Nhưng mà không cần lo. Con gái bà tìm đúng chồng rồi"

"..." Lại một lần nữa bà không biết nên nói gì. Đúng chồng? Con gái tìm đúng chồng?

Thấy bà ngờ ngợ, thôi thì ông giải thích

"Bà nghĩ đi, thời buổi con người lừa lọc lẫn nhau. Có mấy ai thích một người hơn mười năm? Hơn nữa thằng Vũ vì muốn bên cạnh con Trâm, sẵn sàng dùng một cách không ai nghĩ đến, giả bê đê. Trong khi tụi con trai bây giờ thích ai đó thì theo đuổi cho bằng được. Có được rồi lại nhanh chán rồi chia tay. Bà nghĩ xem, so với tụi kia thì con rể của bà có đáng quý không?"

Đúng thật là như vậy. Nghe chồng bà phân tích thật có lí. Hồi chiều bà nghe anh kể chuyện mà cảm thấy giận. Cũng may bà kiềm chế mà không đánh anh. Nếu không, bây giờ bà làm sao mà nhìn mặt con rể.

"Vậy bây giờ tính sao? Khuyến con Trâm cho nó về nhà hả?"

"Không cần đâu. Cứ để nó ở đây, tự thân vận động. Theo tôi thấy nó ở nhà chồng được "com dâng nước rót" quen rồi. Giờ ở nhà mẹ cái gì cũng tự làm rồi nó sẽ cảm thấy hối hận thôi. Bà đó, không được thương cháu ngoại mà làm giúp nó."

"Còn thằng Vũ nó sang năn nỉ đón con Trâm về nhà thì tính sao?"

"Bà cứ nói lại những gì tôi nói với bà cho nó nghe. Tôi cũng muốn xem thái độ của nó thế nào"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Sáng hôm sau anh lại đến nhà. Lần này, bà mở cửa cho anh với nét mặt vui vẻ hơn chiều hôm qua.

Câu đầu tiên khi vừa bước vào nhà anh là

"Mẹ, vợ con chưa dậy ạ?"

"Vẫn chưa"

Lần này không phải mẹ Trâm trả lời mà là ba Trâm lên tiếng. Ông vừa từ phòng ngủ đi ra. Có lẽ ông vừa ngủ dậy

"Ba... Con chào ba"

Vì câu trả lời bất thành lời của ông mà anh có vẻ lúng túng. Vừa vào nhà đã hỏi vợ thì có lẽ không hay lắm.

"Ừ. Thôi cậu ở đây chờ con Trâm ngủ dậy rồi nói chuyện. Ba đi cafe với mấy ông bạn già"

"Dạ"

Phù... Thoát được một cửa ải.

Ngồi nói chuyện phiếm một lúc cùng mẹ vợ. Bà có nói lại những gì mà tối qua chồng bà đã nói. Cứ tưởng anh sẽ vui mừng vì có ba mẹ vợ ủng hộ. Nhưng không, anh chỉ cười nhẹ mà nói rằng

"Ba mẹ cũng biết cô ấy ở nhà được nuông chiều như thế. Giờ mự nói như vậy em thật sự không nỡ"

"Con bé nó cứng đầu đứng cổ, ba mẹ hết cách với nó rồi"

"Không sao đâu ạ, đợi cô ấy ngủ dậy con sẽ năn nỉ đưa cô ấy về nhà"

Ấy da, có được một chàng rể quý thế này bà không biết nên vui hay buồn đây. Con gái bà từ bé đến lớn, tính tình cứ cả trót cả tráo. Thế nào lại gặp được người chồng yêu thương nó thế này mà không biết. Lại còn xách vali về nhà mẹ đẻ.

"Ngồi đây hay lên phòng gọi nó dậy cũng được. Mẹ đi siêu thị mua tí đồ dùng"

"Con theo theo phụ mẹ xách đồ được không ạ?"

"Không cần đâu. Mẹ chỉ đi mua vài bó rau trưa về nấu canh đó mà"

Nếu bà mua gì nhiều đã để anh cùng đi xách đồ rồi. Cái này, bà chỉ mua vài lát cá, vài bó rau để chuẩn bị cho bữa trưa thì cần gì phải có anh theo cho rình rang?

"Dạ. Mẹ đi cẩn thận"

Bà đi được nửa giờ, anh thấy trời cũng đã gần trưa nên định bụng lên phòng gọi cô dậy. Vừa đứng dậy đã có cuộc gọi đến. Chỉ nghe anh nói một câu "Được rồi, tôi đến ngay" thì vội tìm lấy giấy viết, để lại một dòng.

Cô ngủ dậy, bước ra phòng khách với đầu tóc bù xù cũng là lúc mẹ cô đi siêu thị về. Bà nhìn thấy cô thì không khỏi thất vọng

"Nhìn bộ dạng thế kia, người nào lấy mày làm vợ cũng hay"

"... " cô nên im lặng vẫn tốt hơn

"Thằng Vũ nó về rồi à?"

"Vũ nào? Con ngủ dậy này giờ có thấy Vũ nào đâu"

Bà thấy lạ, nhìn trên bàn, nơi anh ngồi đợi lúc này có một mảnh giấy. Có ghi "Công ty có việc gấp nên chiều con sẽ qua lại"

Bà đưa cho cô xem. Cô chỉ xem mà không có ý kiến gì. Tính chiều lại tới để năn nỉ cô về nhà à. Mơ đi.

"Mẹ ơi, con nhặt rau giúp mẹ chuẩn bị bữa trưa. Con đói rồi"

Phải nhanh chóng đánh trống lảng thôi. Nhưng mà cô đói thật. Ngủ tận trưa thế này ai mà chẳng đói. Đã quá buổi thế này thì đợi ăn cơm trưa luôn vậy.

Hai mẹ con ngồi nhặt rau được một lúc, bà hỏi

"Tính ờ tới bao giờ?"

"Ồ đây vài hôm khi nào chán con về"

"Người ta đã đến nhà xin lỗi rồi còn muốn làm giá đến bao giờ?"

"Haizz, mẹ không biết đâu. Hắn ta lừa dối con đó mẹ"

"Thôi đi. Còn không phải tại mày?"

Hả? Tại cô? Nằm không cũng dính đạn.

"Cái gì mà tại con?"

"Tại mày từ chối tình cảm của nó. Tại mày không thích nó nên nó mới phải già bê đê như thế. Còn nói cái gì mà không thích yêu đương gần nhà. Ôi, khổ thân thằng nhỏ chưa!"

Ồ ơ. Mẹ cô đang nói gì vậy? Người anh thích là cô sao? Bao lâu nay cô vẫn luôn hiểu lầm?

Nhớ đến một mùa hè của nhiều năm trước. Lúc đó cả hai đều đã học xong lớp chín. Chuẩn bị thi chuyển cấp lên lớp mười. Trong một lần liên hoan cùng các bạn trong lớp. Anh có đến hỏi cô một câu

"Tôi nghe nói có người trong lớp mình thích bà. Nếu người đó tỏ tình thì bà có đồng ý không?"

"Tôi không thích yêu đương với mấy bạn nam trong lớp mình đâu. Nhà gần nhau dễ bị hàng xóm nói ra nói vào, tới tai ba mẹ tôi là chết. Nên tốt nhất là bạn đó đừng tỏ tình. Không là tôi từ chối thì ngại lắm, sau này sao nhìn mặt nhau."

Thì ra là vậy, cái đồ ngốc nghếch óc heo. Đó chỉ là một lí do cô thuận miệng nói ra thôi mà, sao lại tin soái cổ như vậy chứ.

Thật ra, từ rất lâu rồi. Cô luôn có một cảm giác không tên nào đó đối với anh. Trong tim cô, luôn có một góc nhỏ dành cho anh. Chỉ là lúc đó cô còn quá nhỏ, sự tình cảm của mình quá non nớt, sẽ làm mất đi tình bạn rất đẹp lúc ban đầu. Đến hai, ba năm sau thì giới tính của anh đã thay đổi. Tin đó đã làm cô rất buồn nhưng không biết phải nói cùng ai.

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Người ta nói suốt mười hai năm học mà không có tới một mối tình là sự thất bại của học sinh. Vậy mà suốt mười hai năm cô đi học, cộng thêm bốn năm đại học cô không yêu một ai cả. Mỗi khi có người tặng hoa, tỏ tình cô đều từ chối một cách khéo léo. Vài ngày suy nghĩ lại, thấy hối hận thì lại bầm lăm

"Sao mình ngu thế nhỉ? Anh ta tốt như vậy mà. Haizz nếu thời gian quay lại mình sẽ nhận lời tỏ tình"

Một lần, hai lần rồi nhiều lần như thế. Đôi khi cô tự hỏi có phải vì bạn thân có khuynh hướng Gay nên cô cũng có khuynh hướng Les? Những lúc như vậy cô chỉ cười khổ một mình.

Đến khi cô ra trường, vào cơ quan làm việc. Trong một lần tổ chức party tại nhà hàng, vô tình gặp được anh ta, người yêu cũ của cô. Hai người trao đổi số phone, liên lạc rồi thân thiết hơn từ đó. Sau mấy tháng tìm hiểu, hai người quyết định yêu nhau. Cô còn nhớ rõ lúc đó, cô hí hửng cầm hình của anh ta đi khoe với anh rằng

"Tèn tèn người yêu tôi nè"

Lúc nó mất anh rất buồn, nhưng lại nhanh chóng che giấu nó đi. Nở một nụ cười

"É lâu năm như bà cũng có người hót rồi ha. Đãi tôi một bữa thịnh soạn đây"

"Đương nhiên rồi. Khi nào tôi lãnh lương liền đãi ông đi ăn"

"Tôi bà còn có người thì tôi phải nhanh chóng tìm người yêu của tôi thôi"

Lúc đó, cô còn ngây thơ hỏi anh một câu mang tính chọc ghẹo

"Tìm người yêu? Vậy ông là công hay thụ?"

"Công hay thụ gì kệ tôi à"

"Kiểu này là thụ chắc luôn rồi"

Những ngày sau đó anh tránh cô như tránh tà. Cô có chút không quen. Gọi điện, nhắn tin anh đều trả lời nhưng câu trả lời lúc nào cũng qua loa. Đại loại như dạo này công ty có nhiều việc bận, anh phải đi công tác...

Quen anh ta gần hai năm, cũng có mấy lần anh ta đòi hỏi. Nhưng cô đều từ chối "Em muốn giữ gìn cho đêm tân hôn". Cô cũng biết yêu thật lòng là phải cho đi. Nhưng sâu thẳm trong trái tim cô rất bài xích với chuyện đó. Mỗi lần nghĩ đến gương mặt đã thân thiết với cô hơn mười năm cười nói "Là con gái phải biết giữ mình. Tôi đây còn phải giữ thân như ngọc nữa đó" thì cô lại không muốn nghĩ tới chuyện kia cùng anh ta. Kết quả, hai người nhiều lần cãi nhau. Còn nhớ một lần cãi nhau rất lớn. Cô gọi anh uống bia cùng. Đến khi cô say bất tỉnh nhân sự, anh đặt lên trán cô một nụ hôn

"Em không hạnh phúc thế này, làm sao tôi đành lòng buông tay?"

Khi đó, cô cho rằng nó là một giấc mơ. Vì anh thâm tình, ảm áp, khác xa với vẻ hời hợt thường ngày.

Có lẽ đây cũng là lí do anh ta cấm cho cô một cái sừng to tướng. Vài tháng sau, cô phát hiện anh ta cùng một người làm chung cơ quan với cô, lén lút qua lại. Đến khi cô phát hiện, cô kia đã có thai hơn hai tháng. Người ta nói quả không sai. Tình yêu không tình dục là tình đồng chí. Thôi thì cô buông tay thành toàn cho họ.

Có nỗi đau, nỗi nhục nào bằng việc bị người yêu cấm sừng? Cô buồn quá, lại nhớ đến bạn thân một lần nữa rủ anh uống bia. Kết quả là sáng hôm sau tỉnh dậy, gạo đã nấu thành com. Còn có cái bụng to tướng to này của cô là bằng chứng chân thực nhất.

Mà hôm nay, cô mơ hồ nhớ lại. Đêm hôm đó, tại khách sạn. Hơi men khiến cả hai quên đi đau đớn của lần đầu. Nhịp nhàng đưa nhau đến những cảm giác hoan lạc, vui sướng. Cao trào qua đi, cô mệt mỏi nằm cạnh anh. Lúc đó, anh thì thầm bên tai cô

"Để em sau này biết được mọi chuyện sẽ hận ngày anh, còn hơn nhìn thấy em cùng người khác. Anh xin lỗi"

Hơn mười năm nay, cô rút cuộc đã làm những chuyện tốt gì vậy? Vui vẻ khoe khoang với anh người yêu của mình? Khi buồn, khi cần mới tìm đến anh? Rút cuộc, cô đã làm bao nhiêu chuyện khiến anh phải đau khổ rồi.

"Chồng ơi, em xin lỗi" Một lời xin lỗi từ tận đáy lòng. Lời xin lỗi mà cô nợ anh hơn mười năm nay...

"Mẹ, con về nhà chồng đây ạ"

"Đã suy nghĩ thông suốt rồi sao?"

"Dạ"

***

Hơn năm giờ chiều, đoán chừng giờ này anh sắp tan ca. Cô vui vẻ vừa hát nghêu ngao mấy câu vừa dọn chén đĩa chờ chồng về ăn com. Mẹ chồng cô thấy vậy thì cũng nghi ngờ. Lí nào lại đi về nhà mẹ đẻ ở lại một ngày, giờ lại vui vẻ như thế.

"Mẹ ngồi vào bàn trước đi ạ. Con gọi anh ấy hỏi đã về chưa"

Sau đó cô đi lấy điện thoại, định gọi đi thì vừa hay anh gọi về

"A lô chồng..."

Chẳng biết đối phương đã nói gì, sắc mặt cô từ tái xanh chuyển sang trắng bệch. Sau đó cô nói với bà một câu lấp bắp không hoàn chỉnh

"Mẹ, người ta... nói anh Vũ... gặp tai nạn... đang cấp cứu ở bệnh viện"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

"Mẹ... Người ta nói... Anh Vũ gặp tai nạn... Đang cấp cứu ở bệnh viện"

Một cái tin như sét đánh giữa trời quang. Con bà... Con trai của bà.

"Không sao đâu con, nó đã được đưa vào cấp cứu. Mẹ và con chuẩn bị một chút rồi lập tức vào bệnh viện"

Bà lo lắng, đau lòng nhưng tình huống trước mắt buộc bà phải bình tĩnh. Vì con dâu và cháu nội của bà. Đến cả bà vẫn không giữ được bình tĩnh, cuống cuống cả lên thì phải làm sao.

"Mẹ... Anh Vũ... Sẽ không sao chứ ạ... Sẽ không..."

Cô vì sợ hãi mà nói năng lấp bắp, hai tay run rẩy. Cái điện thoại trên tay cũng cầm không vững. Cô lo, rất lo. Chồng cô nhất định bị tai nạn nghiêm trọng. Nếu không... Nếu không sao anh ấy không tự mình gọi điện về?

Nếu anh thật sự có mệnh hệ gì cô biết sống làm sao. Còn có đứa con của hai người. Con bé còn chưa được sinh ra mà.

"Đi thôi con, nó ở bệnh viện nào, chúng ta lập tức đến đó" Vẫn là mẹ anh còn giữ lại một ít bình tĩnh.

Đúng vậy, việc cần phải làm bây giờ là đến bệnh viện chứ không phải ở đây đoán già đoán non.

"Không sao đâu con, thằng Vũ phúc lớn mạng lớn, sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu"

Bà an ủi cô cả dọc đường. Người tài xế lái taxi nhìn thấy cảnh tượng giống như người mẹ đang an ủi con gái chứ không phải con dâu.

Hơn hai mươi phút đi xe, cuối cùng cũng đến bệnh viện. Nếu không có bà nhắc nhở, cô cũng quên mất là mình đang mang thai mà lập tức ba chân bốn cẳng chạy vào bệnh viện rồi.

Đến trước phòng cấp cứu. Cô và bà gặp được vài người đang đứng chờ. Hình như đó là đồng nghiệp của anh.

"Có chuyện gì xảy ra với chồng em vậy mấy anh?"

Mọi người nhìn nhau áy náy rồi một trong số họ lên tiếng

"Máy móc đột nhiên xảy ra sự cố mà tụi anh cũng không thể tìm ra nguyên nhân nên nhờ cậu ấy đến xem giúp. Cậu ấy đang xem xét thì bất ngờ ngã từ trên cao xuống. Tụi anh rất nhanh đã đưa cậu ấy đến bệnh viện"

Rồi anh ta quay sang nói nói mẹ chồng cô "Tụi con thật sự xin lỗi bác"

Bà hiểu, làm ngành gì cũng đều có cái nguy hiểm của nó. Đó là ngành anh chọn thì bà cũng không thể trách ai.

"Không sao đâu các cháu, xem như thằng Vũ nhà bác không cẩn thận bị ngã"

Lúc này cô như mất bình tĩnh "Các anh nói gì ạ? Ngã từ trên cao xuống? Làm sao anh ấy có thể ngã từ trên cao xuống được"

Mọi người thấy cảnh cô mất kiểm soát mà càng xót xa hơn. Lại nhìn cái bụng bầu to lớn của cô. Lúc này, khi đưa tới bệnh viện đầu anh chảy rất nhiều máu. Nếu như thật sự anh xảy ra chuyện gì, còn lại cô và đứa nhỏ... Nghĩ thôi mọi người đã không dám nghĩ rồi.

Cửa phòng cấp cứu mở ra. Một vị bác sĩ đi ra với vẻ mặt buồn bã

"Bác sĩ, chồng tôi thế nào rồi? Anh ấy có sao không?"

Vừa nhìn thấy bác sĩ, cô liền chạy tới, nắm lấy tay áo ông như cái phao cứu sinh.

"Tuy đã được đưa đến bệnh viện cấp cứu kịp thời nhưng bệnh nhân bị chấn thương não quá nặng, chúng tôi đã cố gắng để đưa bệnh nhân qua khỏi cơn nguy kịch. Còn phần anh ấy có tỉnh lại hay không thì chúng tôi chưa dám đưa ra một thời gian cụ thể"

"Là sao ạ?" Bác sĩ nói như thể là có ý gì? Không phải cứ qua khỏi cơn nguy kịch thì sẽ tỉnh lại sao?

"Có thể là ngày hôm sau, có thể là nhiều ngày sau, cũng có thể là nhiều năm sau, hay thậm chí là cả đời anh ấy cũng không tỉnh. Nói cách khác, anh ấy có thể sống đời sống thực vật"

Cô ngã khụy xuống hành lang lạnh lẽo của bệnh viện. Sống đời sống thực vật sao? Không thể nào. Chồng cô không thể sống đời sống thực vật.

"Không sao đâu con, thằng Vũ nhất định sẽ không sao"

Mọi người thấy thế liền đỡ cô dậy. Mẹ chồng cô, bà cũng chỉ biết an ủi để cô bình tĩnh hơn.

Rốt cuộc là kiếp trước bà đã tạo nghiệp chướng gì kẻo kiếp này tai họa cứ giáng xuống gia đình bà. Chồng mất khi bà còn trẻ. Một mình vất vả nuôi nấng đứa con trai duy nhất này. Nếu thật sự con bà có mệnh hệ gì, bà cũng không thiết sống nữa... Nhưng còn con dâu bà? Liệu rằng con bé có phải chịu chung cảnh với bà không? Không, bà không muốn. Một mình bà như thế là đủ rồi. Cầu xin ông trời hãy lấy mạng bà thay thế, đừng để bọn trẻ yêu thương nhau lại phải xa cách như thế này...

***

Những ngày sau đó, cô và bà thay phiên chăm sóc nhưng anh vẫn không tỉnh lại

Cô kể chuyện, hát cho anh nghe, thậm chí đe dọa nhưng anh vẫn không chịu tỉnh. Một cái động đập ngón tay cũng không có. Thế nào? Anh muốn trừng phạt cô sao?

Hôm cô vào phòng sinh, cô đau đến chết đi sống lại. Cứ ngỡ mình sẽ chết trên bàn đẻ

#7889;ng hành lang lạnh lẽo của bệnh viện. Sống đời sống thực vật sao? Không thể nào. Chồng cô không thể sống đời sống thực vật.

"Không sao đâu con, thằng Vũ nhất định sẽ không sao"

Mọi người thấy thế liền đỡ cô dậy. Mẹ chồng cô, bà cũng chỉ biết an ủi để cô bình tĩnh hơn.

Rốt cuộc là kiếp trước bà đã tạo nghiệp chướng gì kẻo kiếp này tai họa cứ giáng xuống gia đình bà. Chồng mất khi bà còn trẻ. Một mình vất vả nuôi nấng đứa con trai duy nhất này. Nếu thật sự con bà có mệnh hệ gì, bà cũng không thiết sống nữa... Nhưng còn con dâu bà? Liệu rằng con bé có phải chịu chung cảnh với bà không? Không, bà không muốn. Một mình bà như thế là đủ rồi. Cầu xin ông trời hãy lấy mạng bà thay thế, đừng để bọn trẻ yêu thương nhau lại phải xa cách như thế này...

***

Những ngày sau đó, cô và bà thay phiên chăm sóc nhưng anh vẫn không tỉnh lại

Cô kể chuyện, hát cho anh nghe, thậm chí đe dọa nhưng anh vẫn không chịu tỉnh. Một cái động đập ngón tay cũng không có. Thế nào? Anh muốn trừng phạt cô sao?

Hôm cô vào phòng sinh, cô đau đến chết đi sống lại. Cứ ngỡ mình sẽ chết trên bàn đẻ. Đang mơ màng, cô thấy anh nắm lấy tay cô

"Cố lên em, một chút nữa thôi. Vì con của chúng ta. Được không?"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Đang mơ màng, cô thấy anh nắm chặt tay cô và nói

"Cố gắng lên em, một chút nữa thôi. Vì con của chúng ta, được không?"

Cô mỉm cười, hít lấy một hơi thật sâu.

1...2...3... Đứa bé bình an chào đời, còn cô ngất lịm đi vì quá mệt mỏi.

Lúc cô tỉnh lại, đã thấy mình nằm trong một căn phòng khác của bệnh viện. Mẹ cô cùng mẹ chồng đang cho con cô bú sữa, có cả ba cô. Chắc họ lo lắng cho cô lắm. Nhưng anh đâu? Tại sao anh không có mặt ở đây?

"Mẹ... Anh Vũ đâu?" Cô cất giọng khàn khàn, có lẽ vì lúc sinh la hét quá nhiều nên giờ mở miệng nói chuyện lại khiến cổ họng đau đớn.

Ba người lớn nhìn nhau khó xử. Vẫn là mẹ chồng cô lên tiếng trước

"Con quên rồi sao, thằng Vũ còn đang hôn mê"

"Nhưng lúc con sinh, anh ấy..."

Nói được một nửa thì cô im lặng, chỉ mỉm cười chua chát. Đúng rồi, anh đang hôn mê. Làm sao có chuyện đến phòng sinh mà nắm tay cô? Tất cả, chỉ là ảo giác.

Mẹ chồng nhìn thấy cô mà đau lòng. Bà từng sinh con, bà hiểu. Lúc sinh xong, người ta cần người chồng bên cạnh đến mức nào. Bà bỗng đưa bé đến trước mặt cô

"Con nhìn đi, con sinh cho nó một đứa nhỏ đáng yêu biết chừng nào. Nó mà biết được nhất định rất vui. Đây đây con nhìn đi, con bé cứ như là bản sao của thằng Vũ. Cặp mắt, cái mũi, cái miệng chỗ nào cũng giống thằng Vũ hết. Con nhìn đi "

Lúc này, cô mới sực tỉnh. Vẫn còn một sinh mạng nhỏ bé đang đợi cô. Cũng là hi vọng của cô. Nếu anh biết được con anh đã bình an chào đời thì anh có vui không? Anh có tỉnh lại để cùng cô chăm sóc con không?

Cô đưa tay ra rồi nói với mẹ chồng "Mẹ đưa con bé ạ"

Bà cẩn thận đưa đứa nhỏ cho cô. Con bé vừa bú sữa xong, không khóc, cứ mở mắt nhìn cô. Cô nhìn con, quả thật rất giống anh. Không hiểu sao nước mắt cô rơi. Giọt nước mắt nóng hổi rơi xuống má con bé. Nó không hiểu chuyện gì xảy ra, cứ mở mắt nhìn cô. Cô cẩn thận lấy tay lau đi giọt nước mắt của mình rơi trên má con, lại thấy có thêm những giọt nước mắt khác.

Cô ôm lấy con mà khóc lớn "Con gái, mẹ xin lỗi... Mẹ xin lỗi..."

Cô không kim chế được nữa rồi. Cô nhớ anh, anh mau tỉnh lại với mẹ con cô được không? Con giống anh lắm, nhìn con cô lại nhớ anh...

***

"Hôm nay con ở nhà với bà nội, mẹ vào bệnh viện với ba. Chiều mẹ lại về với con nha"

"Pi pô" đáp lại lời cô là một giọng trẻ con non nớt và đáng yêu.

Con bé gần một tuổi, đang tập nói, suốt ngày cứ pi pô, pa pa

"Hôn mẹ một cái nào"

Chụt... Con bé hôn cô xong lại nhìn cô pi pô, ngụ ý muốn cô hôn lại. Cô vui vẻ hôn con bé vài cái, làm nó vui cười ha ha.

"Được rồi. Mẹ đi đây" rồi cô nói to với mẹ chồng đang ở dưới bếp "Thưa mẹ con đi"

Đến bệnh viện, sau khi lau người cho anh, cô kể cho anh nghe vài chuyện, chuyện của cô, chuyện của con... Anh đã nằm đây hơn một năm rồi. Còn đây là công việc hằng ngày của cô. Mẹ chồng cô nhiều lần khuyên nên để y tá chăm sóc cho anh nhưng cô một mực phản đối. Cô nói tự mình chăm sóc cho anh sẽ tốt người. Mấy người kia làm việc chỉ vì tiền, làm sao chu đáo bằng người nhà.

Một năm rồi anh vẫn không có chuyển biến tốt. Cứ nằm đó như đang ngủ. Anh không cảm thấy giấc ngủ như vậy là quá dài sao?

Một năm nay với cô mà nói rất dài. Mỗi ngày chỉ mong cô cầm điện thoại lên, sẽ có một số lạ gọi tới báo rằng anh đã tỉnh lại. Nhưng không, suốt một năm nay không có một cuộc gọi nào như thế.

Cô nắm tay anh. Hôn lên trên đó. Có thể vì hôn mê, chỉ truyền chất dinh dưỡng vào cơ thể nên anh hiện giờ rất gầy, bàn tay chỉ còn da bọc xương. Cô đau lòng, nhưng so với đau lòng càng muốn trách anh hơn. Anh quá nhẫn tâm rồi. Để cho mẹ con cô chờ đợi hơn một năm nay

"Ban đầu đồng ý cưới anh là vì muốn sau này anh làm cu li cho em. Thế nào bây giờ lại trở thành em làm cu li cho anh vậy? Ngày ngày chăm sóc anh, còn chăm sóc con gái của anh nữa. Ông trời đúng là không công bằng với em mà."

Nói đến đây, cô dừng một lát, rồi xoa xoa tay anh mà cô đang nắm

"Nhắc tới con gái anh em mới nhớ. Con bé không biết giống ai mà vô ơn lắm. Em đau đớn đứt ruột để nó ra. Còn bà nội ngày đêm chăm sóc nó. Vậy mà lúc tập nói cứ mở miệng ra là "pa pa" anh nói coi con bé vô ơn giống ai?"

"Chắc chắn là con bé vô ơn giống anh. Anh nghĩ đi, em sinh cho anh một đứa con. Vậy mà anh cứ nằm hoài ở đây, sao không ngồi dậy cảm ơn em một tiếng? Còn phải phụ em chăm sóc con nữa. Một mình em chăm sóc con rất cực khổ, anh biết không hả?"

Nói đến đây, mắt cô ướt đi, giọng cũng thay đổi

"Con bé cứ "pa pa" suốt ngày. Anh nói xem em có nên kiếm cho con một người ba tốt hơn anh không?"

Vừa dứt lời, cô nghe một giọng nói ảm áp, hơi khàn vang lên. Giọng nói của người mà hơn một năm nay cô ngày đêm mong nhớ.

"Em mà kiếm ba khác cho con tôi, tôi chết luôn cho em vừa lòng"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

"Con bé cứ "pa pa" suốt ngày, anh nói xem em có nên kiếm cho con một người ba tốt hơn anh không?"

Câu hỏi đó cô không rõ là mình đang hỏi anh hay hỏi cô nữa. Một năm nay một mình cô quá cực khổ rồi. Cô nhớ anh, nhớ đến đau đớn. Nhớ mỗi khi ngủ anh ôm cô thật chặt, còn lấy chân gác trên người của cô. Nhớ mấy lần cô đói bụng lúc giữa đêm, anh liền tỉnh ngủ mà đi mua phở... Cô nhớ, nhớ từng khoảng khắc. Nhưng tại sao? Tại sao anh chưa chịu tỉnh? Là anh không muốn tỉnh lại hay ông trời đang trừng phạt cô. Để cho cô biết mình yêu anh nhiều đến mức nào. Còn để cho cô hiểu câu có không giữ, mất đừng tìm sao?

Với một đồng suy nghĩ ngổn ngang, cô bất lực. Cô muốn khóc, cô muốn cho anh biết vì anh mà cô bất lực tới mức nào.

Nước mắt tràn ra khóe mắt. Không được, cô không được khóc. Cô phải mạnh mẽ để mà làm chỗ dựa cho con gái và cả mẹ chồng cô. Tuy bà không

nói ra nhưng cô biết bà đau lòng đến mức nào.

Nghĩ vậy nên cô buông bàn tay đang nắm lấy bàn tay của anh.

Và cô thấy ngón tay anh cử động, cô nhìn lầm chẳng? Ngón tay anh cử động. Có phải anh sắp tỉnh rồi không?

Cô nhìn anh, anh đã tỉnh lại. Nhưng câu đầu tiên anh nói khi tỉnh lại với cô là

"Em mà kiếm ba khác cho con tôi, tôi chết luôn cho em vừa lòng"

Nghe thấy những lời anh vừa nói, tận mắt nhìn thấy anh tỉnh lại. Cô bật khóc, khóc rất to. Những giọt nước mắt thì nhau chảy xuống. Không phải những giọt nước mắt bất lực mà đó là những giọt nước mắt hạnh phúc. Anh cuối cùng cũng tỉnh lại hơn một năm rông rã. Anh chịu tỉnh lại với mẹ con cô rồi.

Nhìn thấy cô khóc to như vậy, anh nở một nụ cười hạnh phúc. Anh không biết mình đã hôn mê bao lâu, nhưng người đầu tiên anh nhìn thấy sau khi tỉnh lại là cô khiến anh rất hạnh phúc.

"Không phải em nên gọi bác sĩ đến kiểm tra cho anh sao?"

Vẫn nên nhắc nhở cô, nếu không cô đứng đây khóc đến hết ngày là có thật.

Nghe anh hỏi, cô vẫn còn đang nức nở vẫn phải sùi sụt quát anh

"Không gọi bác sĩ gì hết. Sao anh... à không. Sao ông không chết luôn đi cho tôi dễ có chồng khác"

Anh cười khổ

"Đây là những gì em nên nói sau khi chồng em vừa hôn mê tỉnh lại sao?"

Rõ ràng là anh tỉnh lại khiến cô rất vui mừng và hạnh phúc. Sao lại nở lòng nói những lời như thế. Không biết cái tính khẩu xà tâm phật này của cô biết bao giờ mới bỏ được.

"Ông cũng biết là mình hôn mê nữa à. Vậy ông có biết ông nằm đây tốn bao nhiêu là viện phí không? Còn có tôi ngày ngày phải thức dậy sớm mà đến bệnh viện chăm sóc ông nữa?"

"Hay là bây giờ anh chết luôn cho em rảnh nợ?" Anh nhìn thấy sự kích động của cô thì đề xuất ý kiến

Cô nghe thế thì mắng anh một câu. "Ông có tin tôi và ông không trượt phát nào ông? Vừa tỉnh dậy liền nói gở như thế"

Anh cười he he. Anh biết mà, làm sao cô nở chứ

"Nằm yên ở đây, tôi đi gọi bác sĩ"

Nói rồi cô vội đi tìm bác sĩ.

Các bác sĩ sau khi kiểm tra xong kết luận một câu

"Chúc mừng cô, kì tích đã xảy ra. Anh ấy đã hoàn toàn bình phục. Một tuần sau, nếu không có gì đáng ngại có thể xuất viện"

Ông trời không phụ lòng người...

Cô lập tức gọi điện thông báo cho mẹ chồng và ba mẹ. Ông bà hai nhà ai cũng vui mừng. Họ còn hẹn nhau sẽ cùng đến bệnh viện thăm anh

Khi đã sắp xếp xong xuôi mọi chuyện, cô đỡ anh ngồi dậy. Anh đã hôn mê hơn một năm nên đỡ anh ngồi dậy để xương cốt còn hoạt động. Cô cũng ngồi xuống bên cạnh giường. Anh nhìn cô âu yếm

"Anh hôn mê bao lâu rồi?"

"Ông đoán xem"

Vẫn là cái thái độ bất cần đó. Nhưng anh lại yêu đến chết đi sống lại tất cả mọi thứ của cô.

"Ba tháng phải không?"

Lúc anh gặp tai nạn là khi cô mang bầu hơn bảy tháng. Nhưng bây giờ nhìn cô đã sinh rồi. Có lẽ anh hôn mê hơn ba tháng.

Nghe câu trả lời của anh, cô bủn môi lắc đầu.

"Không phải ba tháng sao? Vậy là sáu tháng hả?"

Cô trừng mắt với anh "Nhiều hơn như thế nữa"

"Chả lẽ anh hôn mê chín tháng rồi?"

Cô vẫn trừng mắt nhìn anh.

"Em đừng nói là anh hôn mê một năm rồi đấy nhé?"

"Không phải một năm. Mà là một năm một tháng. Ông có biết là một năm này với tôi là khó khăn đến mức nào không hả..."

Bây giờ anh đã tỉnh lại, cô không muốn nghĩ đến một năm kia nữa.

Anh nhìn cô lại thấy xót xa. Một năm qua cô đã chịu khổ nhiều rồi.

Anh ôm cô vào lòng "Anh nợ em một năm nhưng anh nguyện dùng một đời này để trả nợ cho em, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

"Anh nợ em một năm nhưng anh nguyện dùng một đời để trả nợ cho em, được không?"

Cô nghe anh nói mà trái tim cứ đập rộn ràng. Cô khinh bỉ bản thân: Đáng ghét, anh ta hại mày một năm phải sống trong thương nhớ và dằn vặt. Vừa tỉnh lại, nói mấy câu xu nịnh liền tha thứ cho anh ta, trái tim còn đập thình thịch như thiếu nữ mười tám mới biết yêu lần đầu.

Anh nghe thấy tim cô đập như trống đánh thì khẽ cười

"Vợ chồng già với nhau cả mà, em còn ngại sao? Tim đập nhanh thế"

Cô lập tức đẩy anh ra mà đứng dậy "Ai là vợ chồng già với anh? Nếu không phải..."

Một giây sau cô liền cảm thấy hối hận vì hành động của mình. Vì cái đẩy ra thật mạnh của cô khiến anh đau đớn mà nhíu mày. Cô vội đỡ anh

"Em xin lỗi, em không cố ý... Em xin"

Từ "lỗi" còn chưa kịp nói ra đã bị anh nuốt mất. Anh hôn cô. Cô không phản kháng ngược lại còn choàng tay qua cổ anh, khích lệ anh. Không đơn thuần chỉ là một nụ hôn của đôi lứa hôn nhau. Mà đây là sự âm thầm, chờ đợi của mười năm. Là yêu thương và nhớ nhung của một năm một tháng. Và còn là nụ "thực sự" đầu tiên của hai người...

Trong phòng bệnh, họ cứ mãi hôn nhau mà không biết ngoài cửa đang có ba người lớn mỉm cười nhìn nhau, còn ra hiệu cho nhau nhỏ tiếng. Một người nhỏ đang được bồng trên tay không hiểu chuyện gì cũng bắt chước theo người lớn, để ngón tay trở lên môi và "suyt". Làm ông bà hai nhà cười suýt bật thành tiếng

"Chị xuôi à, chúng ta đến không đúng lúc rồi"

Nói rồi ông bà ra ghế đá ngoài hành lang ngồi đợi. Ông bà hiểu chứ. Ai cũng từng trải qua một thời yêu đương nồng nhiệt thời trẻ mà.

Trong phòng, anh và cô vẫn còn hôn nhau. Mấy phút sau, đến khi hít thở khó khăn. Cô buông tay, hơi đẩy anh ra nhỏ giọng

"Được rồi, ba mẹ sắp tới rồi"

Anh hiểu ý cô. Sau đó nháy mắt với cô

"Ngày rộng tháng dài, anh còn nhiều thời gian"

Chỉ cần anh mạnh khỏe là cô an tâm rồi.

"À đúng rồi" Anh chợt nghĩ ra điều gì đó, anh hỏi cô "Con đâu? Sao em không bồng con đến gặp anh"

Cô vờ như không biết

"Con nào?"

"Được rồi, em đừng ghẹo anh. Con của chúng ta đâu?" Anh kiên nhẫn hỏi lại, cô đúng thật là vô tâm mà.

"À, vừa sinh xong em quăng ở giường nào rồi cũng không nhớ"

Anh không ngờ cô sẽ trả lời như vậy, rõ ràng ban nãy cô còn nhắc con với anh mà

"Em.. Em.. "

Anh tức giận đến đỏ mặt

Cô thấy vậy nhưng vẫn ráng trêu anh

"Một mình em làm sao chăm sóc con được, sao anh không tỉnh dậy chăm sóc con mà giờ trách em?"

Cô được lắm, nếu đã không chịu nói thật, anh sẽ dùng tuyệt chiêu. Anh khóc, hức hức

"Hu.. Hu.. Tội nghiệp con gái của ba, ba... Hu..."

Anh vừa khóc vừa kể lể như ám ức đã tích tụ lâu lắm rồi.

"Thôi được rồi, em xin lỗi"

Cô thừa nhận, cô thua rồi. Thua với cái chiêu này của anh. Mà nghĩ cũng lạ, nước mắt đâu lại chảy ra nhanh vậy không biết? Người chồng này đã làm rõ được giới tính, nhưng có lẽ thói quen hay khóc vẫn chưa bỏ được.

Cô đành lên tiếng giải thích

"Con bé ở nhà với bà nội, sắp tới đến nơi rồi. Em vào bệnh viện chăm sóc chăm sóc anh làm sao bằng con theo được. Không nên để con vào bệnh viện, nhiều vi khuẩn lắm"

Lúc này, vang lên tiếng gõ cửa. Tiếp đến là ba người bế trên tay một bé gái trắng trẻo, xinh xắn, tóc được bện hai chùm trong cứ như búp bê. Anh nhìn con bé, có một cảm giác lạ trong tim, con anh.

Mẹ anh thấy anh đã tỉnh sau một năm dài đờ đẫn. Bà vui mừng, vui đến phát khóc, mắng chửi anh liên hồi

"Thằng con bất hiếu, sao mày làm biếng thế hờ con? Hơn một năm mới chịu tỉnh. Có biết con đâu với cháu nội mẹ cực khổ lắm không hả? Thằng vô tâm..."

Nghe mẹ chửi mà anh cười trừ. Đúng vậy, anh vô trách nhiệm quá

Ba mẹ cô thấy anh tỉnh cũng rất vui. Họ đỡ mẹ anh ngồi xuống

"Chị xuôi, chuyện vui mà. Sao chị lại khóc lóc thế này"

Bà nghe thế cũng lau nước mắt. Đúng vậy, chuyện vui, không nên khóc.

Cô nhìn thấy cảnh tượng này mà ấm lòng. Ngày này, cuối cùng cũng tới...

"Ba, đưa con bằng cháu một lát"

Cô bước tới bằng con từ tay ba cô. Rồi đưa con bé đến cho anh. Anh bằng con mà tay run run. Con anh.

Con bé nhìn anh rồi chớp chớp đôi mắt to tròn. Anh nói với con "Chào con, ba là ba của con. Con biết đến ba hơi trễ phải không? Ba xin lỗi" Rồi anh hôn lên trán con bé một cái. Chưa bao giờ anh cảm thấy hạnh phúc như bây giờ.

Cô thấy thế thì nói với con bé "Ba đó, gọi ba đi con"

Con bé nghe mẹ nói thế thì cười "pa pa, pi pa"

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Hôm nay là ngày anh xuất viện. Cả nhà ai cũng đến đón. Bé con mặc dù không hiểu xuất viện là gì nhưng vẫn rất hợp tác. Sáng sớm đã được mẹ mặc cho một cái đầm công chúa màu hồng trông rất đáng yêu.

Hơn mười giờ trưa anh đã có mặt ở nhà. Đối với anh mà nói, được trở về nhà là một điều rất hạnh phúc. Hơn một năm nhưng căn nhà vẫn không hề thay đổi. Chỉ có thêm một căn phòng trẻ sát vách với phòng ngủ của hai vợ chồng.

Anh vừa về nên cô không cho anh đi lung tung. Sợ anh mệt. Một mực kéo anh về giường nghỉ ngơi. Anh không chịu cô liền giờ trò hù dọa.

"Nằm xuống nghỉ ngơi. Không thì đừng trách em"

Anh cũng đâu chịu thua. Lại sùi sụt nước mắt

"Vậy em nghỉ với anh được không? Nếu không, dù có đánh chết anh cũng không nghỉ ngơi"

Trời ạ. Cô cũng bó tay với người này. Lấy chồng là để được yêu thương, chiều chuộng. Còn cô, lại phải đổ dành ngược chồng mình. Kiểu này cần phải xem lại ai mới là trụ cột gia đình.

Cô chỉ đành thỏa hiệp "Được rồi, anh nằm đây nghỉ ngơi. Em nhờ mẹ trông con giúp rồi lại vào với anh"

Anh nghe thế thì cười he he. Thầm nghĩ: Em không thắng nổi anh đâu, vợ à.

Hơn mười phút sau thì cô quay trở lại phòng ngủ. Lại thấy anh nhìn cô với ánh mắt mong đợi

"Lên giường nằm với anh đi"

Hết cách, cô chỉ có thể lên giường nằm bên cạnh anh. Xoay lưng về phía anh

Anh ôm cô, cô để anh ôm mình. Sự thật là cô cũng rất nhớ anh. Một cái ôm, làm sao đủ?

Ôm cô, anh lại nhớ đến chuỗi ngày xa cách lúc trước. Anh xoay người cô lại, mặt đối mặt. Khuôn mặt này, anh yêu lắm hơn mười năm. Yêu những khi cô vui, những khi cô buồn, những khi cô hờn dỗi. Mỗi một biểu cảm của cô anh đều ghi nhớ trong tim. Khi anh biết cô có người yêu, anh nhiều lần đã muốn từ bỏ. Nhưng mà, những lần cô cùng anh ta cãi nhau. Thì hai chữ "từ bỏ" kia như tan đi trong không khí. Anh thừa nhận, mình là một kẻ cơ hội và ích kỷ. Nhưng trong tình yêu, mấy ai đủ rộng lượng mà nhìn người mình yêu đang thuộc về một kẻ khác? Đến khi cô gọi điện và khóc bù lu bù loa với anh "hắn ta cần từng tôi" thì lúc đó anh đã hạ quyết tâm. Sẽ không để ai cướp cô đi nữa.

Có một điều khiến anh không ngờ tới. Khi anh hôn cô, cô lại thì thầm một cái tên "Vũ..."

Lúc anh tiến vào, xé rách cái màng mỏng manh của cô. Biến cô từ một cô gái trở thành một người phụ nữ. Một người phụ nữ thuộc về anh. Cô nức nở "Vũ... đau"

Người con gái anh yêu thì thầm gọi tên anh. Anh vui, anh vui lắm.

Cô thấy anh cứ nhìn mình mà không chớp mắt "Sao nhìn em đến mắt hờn vậy"

Anh giật mình vì câu nói của cô, nhưng rất nhanh liền cười.

"Anh đang nghĩ có nên hôn em không"

Cô trừng mắt với anh "Không nói được một câu đứng đắn"

Anh cười gian xảo "Ồ với vợ thì đứng đắn cho ai xem"

Nói rồi anh hôn môi cô. Hôn nhiệt tình. Đến khi hơi thở trở nên rối loạn. Anh mon man vành tai cô, hỏi nhỏ "Được không?"

Cô gật đầu. Anh cười khê, đôi môi di chuyển xuống cổ rồi đến ngực của cô. Đi đến đâu, anh cũng để lại một ấn ký màu hồng nhạt. Cô là của anh. Đôi tay cũng không để yên mà vuốt ve, trêu chọc, khơi gợi nhiệt tình của cô. Từ cổ họng của cô bật ra những âm thanh nho nhỏ, mơ hồ...

Đến khi cả hai không còn một mảnh vải che thân. Anh giật mình khi phát hiện trên bụng cô có một vết sẹo. Anh lập tức dừng động tác. Hỏi cô

"Tại sao trên bụng em lại có một vết sẹo?". Một năm trước không hề có vết sẹo này. Đã có chuyện gì xảy ra.

Cô nhìn thấy anh lo lắng đến mặt mũi méo mó mà phì cười.

"Em sinh mổ nên để lại sẹo thôi mà"

Sinh mổ? Một người phụ nữ sinh thường đã có biết bao nhiêu là nguy hiểm. Còn cô? Sinh mổ. Đau đớn, nguy hiểm vạn phần.

"Sao em không nói ra anh biết?"

Anh thấy vẻ mặt ngày càng méo mó của anh, cô chọc anh cười "Có gì to tát đâu, em không biết để nên mới phải sinh mổ đó"

Nhưng lần này anh không cười, ngược lại còn nghiêm mặt hơn. Khác xa với vẻ hời hợt thường ngày "Sinh mổ mà em bảo là không có gì to tát? Vậy chuyện gì mới là to tát?"

Cô ứa nước mắt không nhịn mà quát anh "Vậy lúc em đau đớn nhất anh ở đâu? Em vì sinh con cho anh. Anh lại còn trách em"

Anh xin lỗi cô. Chỉ là anh quá lo lắng cho cô. Nhưng cô lại uất ức mà kể với anh

Lúc sinh con, cô vì sinh khó đến ngất xỉu. Trong lúc mơ màng lại mơ thấy anh nắm chặt tay mình, cô còn bình an sinh con ra. Nhưng sự thật tàn khốc là cô sinh mổ. Đến bây giờ vết mổ đó thì thoảng vẫn còn nhói đau.

Cô kể anh nghe xong lại lau nước mắt đi, nhìn anh

"Anh đang chê em sao?"

Có ai muốn ăn thịt hông? ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

"Anh chê em sao?"

Anh hôn má cô cứng chiều "Anh yêu em còn không hết làm sao chê em được"

Làm sao anh có thể chê bai người phụ nữ đã chịu đau đớn, nay còn để lại sẹo để sinh con cho anh. Anh đau lòng, bất lực khi nhìn thấy vết sẹo này. Nó khiến anh cảm thấy mình đã vô dụng đến mức nào. Vợ chịu cực khổ mà mình còn nằm đó vô tri vô giác thêm gánh nặng cho cô.

Nay anh đã tỉnh dậy thì sẽ không vô dụng như thế nữa. Sẽ là chỗ dựa của hai mẹ con cô.

"Bây giờ mà mặc quần áo lại thì có hơi lãng phí không khí lãng mạn nhỉ?"

Cô thấy hai người đã trần như nhộng mà anh vẫn cứ thần thờ ôm cô thì lên tiếng góp ý. Cô thừa nhận mình có hơi háo sắc. Nhưng phải xem lại là cô đang háo sắc ai. Háo sắc chồng mình là hoàn toàn hợp pháp.

Anh nghe cô nói thế thì phì cười. Sao trước giờ anh không biết cô cũng có lúc bạo dạn thế này nhỉ?

Anh cười gian tà "Anh đâu có ý định buông tha em"

Nói rồi môi anh nhắm thẳng tới môi cô mà tấn công, không lệch một mi li mét nào. Cô cười ngọt ngào đáp trả nụ hôn của anh. Hai người môi lưỡi quấn quít mà hai tay anh cũng không an phận. Một tay treu chọc nơi đầy đặn của cô. Tay kia dọc theo bụng cô mà đi xuống..

Đến khi cô thờ gấp, anh mới buông tha cho đôi môi của cô rồi hôn cổ và xương quai xanh của cô. Nhìn lại những dấu ấn đỏ hồng trên cổ của cô do lúc này anh tạo ra. Anh cảm thấy thành tựu.

Cứ thế nụ hôn của anh dần đi xuống. Đến nơi có vết sẹo. Anh âu yếm hôn lên nó. Trong mắt anh vết sẹo của cô là đẹp nhất, nó đáng để anh nâng niu.

Nhìn lại người con gái anh đã khao khát hơn mười năm nay. Luôn ở phía sau âm thầm theo dõi cô. Những lúc cô cười, anh vui. Những lúc cô khóc, anh đau. Đến nay đã hoàn toàn thuộc về anh. Hoàn toàn là người phụ nữ của riêng anh. Anh hạnh phúc. Nếu nói hạnh phúc là một con sóng thì có thể con sóng này sẽ nhấn chìm tất cả...

Khi biểu tượng nam tính của anh đứng trước lối vào của cô, anh thì thầm bên tai cô "Anh vào, được không?"

Cô ngại ngùng "Đã là bà mẹ một con rồi anh làm như em là thiếu nữ mới lớn..."

Anh cắn nhẹ ngực cô "Nếu anh nhớ không lầm đây là lần thứ hai của em"

Cô đâm vào ngực anh tỏ vẻ dỗi hờn "Đáng ghét"

Còn không phải người nào đó là bê đê hay sao? Ai mà biết được một lần đã dính.

Anh nhún người xuống. Một giây sau liền nghe thấy một tiếng thở dốc. Không còn đau đớn vì bị xé rách như lần đầu. Nhưng cô vẫn rất gian nan khi chứa đựng anh. Nhìn đôi mày vì cố gắng chịu đựng mà nhíu lại. Anh xót xa. Anh hôn lên đôi mày của cô. Bên dưới luật động chậm rãi nhẹ nhàng. Nơi này trước nay luôn là của anh thì không cần phải gấp gáp. Đợi cô hoàn toàn thích ứng, không còn cảm thấy đau đớn khó chịu mà sẽ thay dần nó bằng cảm giác hoan lạc vui sướng...

Cô nhìn thấy trên trán anh có một tầng mồ hôi mỏng vì chịu đựng. Trong lòng có một chút xót xa. Nếu một người đàn ông vì bạn mà nhẫn nhịn, không chế dục vọng. Thì chứng tỏ anh ta yêu bạn rất nhiều. Một khi dục vọng lấn át lí trí, thử hỏi có mấy ai sẽ nghĩ đến người con gái dưới thân mà không chế sức mạnh của mình?

Cô chủ động ôm lấy anh, nhìn anh cười "Em không sao..."

Anh hiểu ý cô, lúc này mới thoải mái vận động. Mũi anh tìm đến môi cô. Hôn lên nó và thì thầm "Anh yêu em"

Cô lưu luyến thốt ra bốn từ "Vũ, em yêu anh"

***

Đã hơn hai tiếng trôi qua, hai bà cháu vẫn chơi cùng nhau. Bé con cũng nhớ mẹ nhưng không quấy khóc vì đã có bà nội. Bà nhìn đồng hồ đã quá giờ ăn trưa. Liền cho cháu nội ăn cơm rồi ru ngủ. Bà nhìn thấy căn phòng đã bị khóa trong thì mỉm cười thầm nghĩ: Thôi thì cứ để bọn trẻ ngủ bù thôi ăn.

Lần đầu viết nên sương sương thôi nha ><

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Anh và cô tỉnh dậy đã là buổi chiều. Lúc này cô mới hốt hoảng, thầm nghĩ "Không biết mẹ chồng có giận không?"

Cô mặc lại quần áo chỉnh tề, nhẹ bước xuống giường khi anh còn đang ngủ. Ra đến phòng khách, lại thấy hai bà cháu đang ngồi chơi với nhau.

Mẹ anh thấy cô từ phòng ngủ bước ra thì mỉm cười niềm nở "Dậy rồi à con? Có đói bụng thì xuống bếp ăn cơm, mẹ có để phần cho hai đứa. Mẹ thấy hai đứa ngủ nên không gọi dậy"

Cô thở phào nhẹ nhõm, vẫn là mẹ chồng tốt với cô "Không ạ, con không đói. Anh Vũ còn đang ngủ, khi nào anh ấy dậy con ăn cùng luôn."

Bà thấy tình cảm của đôi trẻ ngày càng khấn khít thì vui mừng. Xem ra hiểu lầm năm xưa đã thực sự được xóa bỏ. Bà cũng đã có tuổi, mọi vui buồn sướng khổ trên đời đều đã trải qua. Đến thời điểm hiện tại, chỉ mong đứa con trai duy nhất của bà được hạnh phúc bên cạnh con dâu và cháu nội. Nếu tham lam hơn một chút, bà mong sau này con dâu của cô có thể sinh nhiều đứa con. Để chúng xúm lại chơi với bà, gọi "bà nội ơi, bà nội à..."

***

Anh tỉnh lại đã thấy chỗ nằm bên cạnh trống trơn. Anh cũng không muốn ngủ nữa.

Ra đến phòng khách thì thấy ba người phụ nữ quan trọng nhất cuộc đời anh đang ngồi chơi với nhau. Anh hạnh phúc, thầm cảm ơn ông trời đã ưu ái anh. Cho anh một gia đình đúng nghĩa.

Cô thấy anh đã đi ra thì hỏi anh "Anh đói bụng chưa?"

Anh thừa mẹ một tiếng rồi quay sang trả lời cô "Anh đói rồi"

Cô và anh vào bếp ăn cơm.

Đang ăn cơm, anh chợt nhớ ra điều gì đó "Đúng rồi, con chúng ta tên gì?"

Suốt một tuần nay, anh chưa từng nghe cô gọi tên con bé lần nào. Khi nói chuyện với con cô cũng chỉ xưng mẹ, gọi con gái. Anh chưa từng nghe đến một cái tên nào cả.

Cô đang ăn cơm bỗng khựng lại vài giây rồi trả lời "Em chưa đặt tên cho con"

Anh ngó người.

Cô thấy vậy thì nói thêm một câu "Em đợi anh tỉnh dậy đặt tên cho con"

Một câu đủ khiến anh đau đớn. Nếu anh không tỉnh dậy thì sao?

Như hiểu được câu hỏi của anh, cô trả lời luôn "Nếu anh mãi mãi không tỉnh dậy, em sẽ tìm người đàn ông khác đặt tên cho con rồi để anh ta trở ba của con gái em"

Nếu bình thường, khi nghe cô nói thế này, anh nhất định sẽ giận. Nhưng hôm nay anh không giận cô, ngược lại còn cảm thấy thương cô. Mấy ai có thể hiểu được hàm ý của câu "đợi anh tỉnh dậy đặt tên cho con"? Một mặt cô muốn đợi anh, đợi đến khi anh tỉnh lại cho dù là một năm hay mười năm nữa. Mặt khác cô lại mong anh sớm tỉnh lại, sớm một ngày thì tốt một ngày, vì đứa trẻ không thể nào không có tên. Cô mong anh sẽ vì hai mẹ con cô mà sớm ngày tỉnh lại. Đừng nằm yên như một khúc gỗ với hơi thở yếu ớt. Vì cô sợ, sợ một ngày hơi thở yếu ớt đó tắt đi. Anh cũng như thế mà rời bỏ cô. Bỏ lại cô một mình trên đời này.

"Anh xin lỗi" Anh nói ra lời xin lỗi với cô cũng như với con. Một người chồng, người cha như anh thật thiếu trách nhiệm.

Cô cười ngọt ngào "Xin lỗi xin phải gì chứ? Anh lo mà suy nghĩ một cái tên thật đẹp cho con. Em có công sinh con anh chịu trách nhiệm đặt tên cho con. Được chứ?"

Anh cười rồi suy nghĩ một cái tên "Em thấy cái tên Thiên Ân thế nào? Hay đặt tên cho con là Trần Thiên Ân được không?"

Cô vẫn đang ăn cơm "Tùy anh. Con anh, anh muốn đặt tên gì cũng được."

Anh cười "Vậy ngày mai anh lên phòng làm giấy khai sinh cho con"

Cô lại thờ dãi "Con bé sắp một tuổi mới làm giấy khai sinh, kiểu gì cũng bị phạt một khoản tiền cho xem"

***

Hôm nay bé Ân được ba đến trường mẫu giáo đón. Vừa về đến nhà, con bé thừa bà nội đi học về. Sau đó liền chạy lên phòng tìm mẹ. Anh thấy con bé chạy thì sợ con vấp ngã nên cũng đi theo sau.

Thấy cô đang ở trên giường may vá cái gì đó. Con bé liền chạy đến bên cô. Nó hỏi "Mẹ ơi, chồng là cái gì?"

Cô nghe câu hỏi của con thì phì cười thành tiếng. Trời ạ, con bé mới năm tuổi, lại hỏi chuyện chồng. Cô nhin cười hỏi lại

"Sao con lại hỏi mẹ như thế?"

Con bé thành thật trả lời "Bạn Nam nói sau này bạn ấy sẽ là chồng con, nên con hỏi mẹ, chồng là cái gì?"

Cô lại suy nghĩ: trẻ con bây giờ cũng thật đen tối. Mới năm tuổi đã suy nghĩ đến mấy chuyện này. Tuy nhiên cô vẫn ôn tồn giải thích cho con hiểu

"Đối với mọi người mà nói, chồng là người mà con yêu thương. Là người mà sau này con sẽ sống cùng họ đến hết cuộc đời. Họ cũng sẽ yêu thương và bảo vệ con. Vậy nên bạn Nam gì đó không được tùy tiện nói mình là chồng con nữa. Con hiểu không?"

Con bé tinh nghịch trả lời "Dạ con biết rồi, lần sau con sẽ không để bạn ấy nói như thế nữa."

Cô xoa đầu con "Con gái giỏi lắm. Bây giờ về phòng thay quần áo rồi xuống ăn cơm. Bà nội đang chờ con đó"

Con bé dạ một tiếng rồi đi về phòng của mình. Con bé vừa ra thì anh lại vào. Thấy cô, anh đi tới ôm lấy cô từ phía sau, hôn lên má cô hỏi "Với mọi người chồng là như thế. Vậy với em, chồng là thế nào?"

Cô xoay người lại, áp môi mình lên môi anh, thì thầm "Với em, CHỒNG LÀ BẠN THÂN."

Bạn đang đọc truyện *Chồng Là Bạn Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.